

A.—Sri T. CHANNIAH (Minister for Public Health and Local Self-Government).—

(a) No.

(b) No.

Baramanayakanadurga Tank, Holalkere Taluk.

Q.—729. Sri G. SHIVAPPA (Holalkere).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) when the estimate was completed for the Baramanayakanadurga tank, Holalkere Taluk ;

(b) whether it is included in the Budget of 1955-56 ;

(c) the amount of estimate and the number of acres it will irrigate and percentage of return ?

A.—Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—

(a) During 1953.

(b) Yes.

(c) The estimate amounts to Rs. 60,000. The extent proposed to be irrigated is 52 acres. The percentage of return cannot be determined until the rates of contribution and water-rate are finalised by Government.

Sivakote Village Road

Q.—837. Sri K. V. BYRE GOWDA (Bangalore North).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the length of road that was formed by the Red Cross Society funds and the public of Sivakote Village in Bangalore North Taluk ;

(b) the cost of metalling that road ;

(c) the number of culverts required and the cost of constructing them ;

(d) whether they are considering constructing a culvert on this road between Sivakote and Hessarghatta Pravasimandir ?

A.—Sri T. CHANNIAH (Minister for Public Health and Local Self-Government).—

(a) Five and half miles.

(b) About Rs. 25,000.

(c) Seven culverts. The cost is about Rs. 10,000.

(d) The District Board, Bangalore, has this matter in hand.

MYSORE AGRICULTURAL INCOME-TAX BILL, 1955.

Mr. SPEAKER.—The House will now take up discussion of the Mysore Agricultural Income-tax Bill. In regard to this, I want to bring to the notice of Hon'ble Members one point. Hon'ble Members are aware that the Chair has got power to restrict time and restrict the scope of discussion. But I do not want to exercise that power, because that will create a bad precedent. Therefore, I request Hon'ble Members to co-operate with me in disposing of this item of business as early as possible. The Bill has to be sent to the Select Committee. Some Hon'ble Members opined that even half a day was enough. The Hon'ble Leader of the Opposition has said that two days were required. We shall have to compromise and get on with this. I must also say that it is not possible for all Hon'ble Members to speak at each stage. Some Hon'ble Members can speak at this stage and some can speak at the next stage and some others may speak when the Bill as reported by the Select Committee comes up for consideration and clauses are taken up for discussion. Therefore, I request Hon'ble Members to co-operate with me by being very brief and also relevant.

Sri T. C. BASAPPA (Tarikere).—I want some information, Sir.

ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಕಡೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವುದರಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Information about the rates and the various items on which this tax is levied would facilitate matters.

*Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—I feel it would be very difficult for any Government to supply that information, Sir. What I am saying is, let these Acts be placed at the disposal of Hon'ble Members. It is not merely

(SRI A. BHEEMAPPA NAIK.)

the rate of income-tax that is necessary. It is the maximum limit, the limits of exemption and several other points of information that are needed. Unfortunately the relevant Acts are not here. If the Acts are placed, we will look into all these things. Instead of merely placing a statement as suggested by Sri T. C. Basappa, on the Table, I would suggest that it is better that these Acts be placed at our disposal either at the Library or on the Table. Several members might require all kinds of information. I submit that if these Acts are placed at the disposal of the House, we could look into them and find out what the rates are what the exemption limits are, what the income-tax limit is and several other things such as refunds and other charges that are to be deducted from out of the agricultural income. In fact, Coorg is quite different from Madras. Therefore, I want all these Acts to be made available to the Hon'ble Members.

ಶ್ರೀ ಆ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.—ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ. ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಯಾವಯವ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವಯವ ಷರತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು.

Mr. SPEAKER.—It is desirable to have this information, but I do not know whether the Government have all the information. Whatever be the information, even if they have some facts relating to other States, they may be made available. I request the Government to make, as far as possible, the reports or the Acts available to the Hon'ble Members who are in need of them.

*Sri J. MOHAMED IMAM.—(Jagalur) I can assure the Speaker that I will not unnecessarily waste the time of the House, but take only as much time as the importance of this Bill demands. The Chief Minister announced through his Budget Speech that the Government proposes to levy agricultural income-tax on coffee and other important crops. Though the announcement was made more than a month ago and though the financial business was finished before the end of the last month, it is rather surprising that he brings and

places before this House this important business at the tail-end of this session. This is a Bill which seeks to burden the people with extra taxation and it is a Bill which is the first of its kind that has to be introduced and naturally the Hon'ble Members would like to have reasonable time at their disposal to study the relevant clauses, to study the Bill and come to a decision. Nothing prevented the Finance Minister from bringing this Bill soon after the financial business was over in the last month, because this was considered to be a financial Bill and naturally it ought to have been placed before this House soon after the Budget was passed and soon after the Appropriation Bill was passed. He delays it by more than 20 days and just when the session is about to be closed, the Finance Minister places this measure before this House and wants us to hustle through. Yesterday I said that in such matters there should not be any time limit prescribed and matters should not be hustled through. To-day pamphlets have been distributed, announcing the names of the members of the Select Committee with a direction that the Select Committee Report should be submitted before the 16th of this month. That means, then is hardly one day's time. Is it fair and reasonable on the part of the Government to give only one day or 12 hours or 5 hours to consider such an important measure? When the Select Committee sits, it may be necessary on the part of the Select Committee not only to consider the entire Bill clause by clause, but also, if necessary, to examine different interests, and to collect evidence. For example, this Bill contains an important clause seeking to levy income-tax on coffee industry. It is but reasonable that the Select Committee should give an opportunity to the representatives of the coffee interests, the coffee planters and the law provides for it. The Select Committee must be given an opportunity for them to come and explain their case. Similarly, the Select Committee may find a need,—I do not say they must—they may find a need to consult other persons, other agriculturists who are deeply interested in this. But this attitude on the part

of the Government to place this Bill at the tail-end of this session and ask the members to hustle through and enable them to levy this fresh taxation, is really unfair and I have to resent against this attitude or this policy of the Government. Of course, the Government may say that the reason for adopting such an attitude is this: "We form the majority party." The Government feels that it is armed by the group majority and that in spite of the reasonable protest of the Opposition they could carry it through. I admit they are in a position to pass it through, overlooking our protests. There is what we call a good Government. Aristotle says that any Government, whether it is a monarchial form of Government or an aristocracy or a democracy—it must be nourished and fostered by good Government. Majority alone is not the test. In good old days we had the Kings who claimed the divine right of kingship. Each King said that he had been specially created by God to rule over the people and he claimed the right not only to rule but also to tyrannise. Those days are gone, but it is replaced by another divine right, that is what is called the divine right of the majority rule. The Government say: "Since we are armed by majority, we have got the divine right of majority rule. We can rule as we please as we are the majority, we can spend the money as we please, we can levy tax as we please and when we please." True that majority rule gives them power to rule, but I want to know, does it give them power to misrule? I said it must be a good Government. The Government is meant for the good of the people and they must always have the interests of the people at heart and must take necessary steps. That is why I said it is an important measure which seeks to tax the entire population of the State and it is therefore necessary and reasonable that all the Members are given adequate time to consider and think over the matter and come to some reasonable understanding.

1 P.M.

Sir, I oppose this Bill. I oppose this taxation measure. I have declared

previously that so long as the present Government continues its financial policy, it is the duty of every member of this House to oppose any fresh taxation. This is not the only tax we have to reckon with. Since the democratic days dawned in, the people of the State of Mysore, as I have stated previously, have been subject to a series of taxation and according to my own calculation this forms the 19th or 20th taxation measure. Along with these, we have to face the taxes imposed by the Central Government and also the taxes that are going to be imposed by the Local Self-Governments. So, while we consider this tax, we consider as to what the cumulative effect of all these taxes will be on the people. Sir, I admit that taxation forms an important source of revenue to the Government. It is one of the main sources of revenue to the Government. But what is the limit to taxation? How long can you go on taxing the people? Yesterday, the Chief Minister advanced two or three reasons as to why he has undertaken this taxation. First, he said, money is needed for implementing the Five-Year Plan. I think when he introduced the Bill, he also said that he wanted money to wipe off the deficit. The third reason he gave was that a number of adjoining States had levied the agricultural income tax or were about to levy it. Along with these, I wish he had stated as to what was the economic condition of the people in the State, their taxable capacity, their paying capacity and their earning capacity. I have no objection if the people are in a position or are in such an affluent position as to meet the demands of all these taxes and also lead a comfortable living. If the Chief Minister states that after payment of all these taxes, a reasonable surplus will still be left with the people so as to enable them to lead a comfortable and decent life, then have no objection. No survey about this has been made for all these years and no figures have been obtained as to the standard of living. In fact, nothing has been done to ascertain their taxable capacity. The taxable capacity according to financial experts means the capacity to squeeze out of a person the amount needed.

Sri B. NARAYANASWAMY (Mysore-North).—It is stated in the Taxation Enquiry Committee Report.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I have not read the report of the Taxation Enquiry Committee. From what I have read in the Papers, I am afraid, the Commission has not made any detailed study of the economic condition of the people or the paying capacity of the people or the earning capacity or the taxable capacity; they have simply proposed that these taxes should be levied. I do not suppose, in doing so, they have surveyed or ascertained the economic condition of the people or their paying capacity. Now, I submit the cumulative effect of all these taxes will be that a good portion of the income of the people who are subject to taxation will be taken away and their standard of living will go down and their condition will become miserable. Especially this year, their condition will be hopeless. Sir, the Chief Minister said when he introduced the Bill that money is needed to cover the deficit. This is an argument he has been advancing every year whenever a fresh taxation measure is introduced. Last year also, when he introduced a Bill, he said we want money to cover the deficit. The deficit, Sir, in spite of previous taxations is mounting up and progressive. This year it has gone up to Rs. 4 crores and odd. Well, Sir, will this measure cover up the deficit? Supposing we adopt this measure, will it put an end to all our miseries? Now, Sir, who is responsible for this deficit? Again Sir, the Chief Minister says 'Five Year Plan'. He had pointed out that the Five-Year Plan needed Rs. 8 crores. Sir, the Five-Year Plan is sitting like a nightmare on the people. For every taxation they say 'We want it for Five-Year Plan'. So far as I am concerned, I can state that the Five-Year Plan has not brought us much comfort. It has not improved our economic condition. It has not improved our living condition. Sir, the principle of every taxation is this: a minimum standard of living must be assured. It is imperative that every person must be left with sufficient income from which he can lead a

reasonable life. But the Government are not mindful of it. They want to bleed him to the last. Well, Sir, people are something like a famished cow. The Government want to milk it without feeding it; they want to milk it indefinitely, so much so that in their attempt to milk it, they are going to bleed it and bleed it to death. That is the position. With regard to Five-Year Plan, he said that Rs. 8 crores were needed out of which Rs. 3 crores were already collected through extra taxes. May I know what are the proposals of the Finance Minister to collect Rs. 5 crores? The Plan is already coming to an end and what is the achievement and what is the result? How far it has improved our standard of life and our economic structure? That is why I said that under the plea of Five-Year Plan, indiscriminate taxation would be resorted to not only this year but every year. This Five-Year Plan is dovetailed into the Second Five-Year Plan which makes us, as I said, very nervous. The Chief Minister announced that for the implementation of the Second Five-Year Plan about Rs. 100 crores were needed. I raised this question at the time of the Budget discussion. I requested the Chief Minister to let us know as to how he was going to raise this amount of Rs. 100 crores and through what means? The sum of Rs. 100 crores is not an ordinary sum; that is, every year we must find resources to the extent of Rs. 20 crores. How are you going to get it? Is the Centre going to advance it? I know the Government under the present circumstances are not in a position to meet even one-tenth or one-hundredth of the expenditure towards the Five-Year Plan. So, if they think that the entire amount of the Second Five-Year Plan can be raised through taxation, then just imagine what the feelings of the people will be and what their condition will be? Sir, the Chief Minister said that it is in accordance with socialistic pattern of society and that he is going to tax only the rich and not the poor. Of course, Sir, we have to follow the socialistic principle and tax the rich and leave the poor. It must be understood, Sir, that this taxation affects only one class and that

is the agriculturist class. If we analyse the population of the entire Mysore State, we can roughly classify it as follows: 80 per cent of the people are cultivators living on land, 10 per cent are industrialists and businessmen; 10 per cent are Government Officers and Government servants, as pointed out in the Census Report, from the Ministers to menials. Sir, I would like to point out the economic condition of each class, because this Bill intends to burden only 8 million cultivators. It does not affect the remaining two million who form the industrialists and businessmen or government servants. Sir, amongst the agriculturists, it has been pointed out that an average raiyat in the State of Mysore is as poor as a church-mouse. We have got very few big agriculturists; even the condition of those big agriculturists who may own 50 acres or 100 acres, I may state from my own experience, is miserable. Please don't imagine that simply because a big agriculturist owns about 100 acres, he may get some commodities and he will be in an affluent position. All these big agriculturists are heavily indebted and that too in the State of Mysore no agriculturist can claim to have an assured income; every year he has to depend upon the vagaries of rain and sun; this year he may get a good crop and for another three years he may not get any crops at all. That is always the case in many districts and he has incurred debts to a great extent and his condition is very pitiable. Now, Sir, of these three classes, to whom should the socialistic principle be applied? The Chief Minister said that it must be applied to the agriculturist. It seems to be the fashion now to apply socialistic pattern only to the agriculturists; you want to limit their holdings; you want to limit their tenancy; you want to limit their income; and it looks that the socialistic pattern is going to be applied only to the cultivators. Why don't you apply it to other classes also, i.e., first to industrialists, businessmen and then to servicemen? Sir, I have calculated in my own way the *per capita* income of these three classes.

Mr. SPEAKER.—But the other classes of people are subject to income-tax,

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—For other classes there is no ceiling limit. It looks as though this is the only person to be crushed.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Among the public servants, the *per capita* income of a gazetted Government servant per annum is between Rs. 3,000 to Rs. 4,000 and that of the non-gazetted officers is between Rs. 800 to Rs. 1,000 and that of menials is Rs. 500. But the *per capita* income of the cultivating class as given in the Census Report is about Rs. 60 per annum.

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—Is this the net income?

Sri J. MOHAMED IMAM.—Yes; the *per capita* income per annum according to the figures given in the Census Report:

“He who runs may see that the average Mysorean is about as poor as the proverbial church-mouse. His standard of life is extremely low, if not altogether appalling. An economic survey that was conducted a few years ago revealed that his average income was Rs. 65 per annum.”.....

“Let us examine the facts behind the above statement. The average Mysorean, as we have already seen, was earning only Rs. 65 per annum in 1941 as against the sum of Rs. 120 which was considered necessary by the authors of the Bombay Plan, to support a minimum standard. He was underfed, underclothed and probably had a leaky roof over his head. As against the minimum of 30 yards *per capita* fixed by the National Planning Committee, the average Mysorean was buying only 16 yards in 1941. This has now cut down to an average of 13·4 yards per annum.”

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Periyapatna).—I am afraid the Hon'ble Member seems to be under the impression that people who are not able to pay are made to pay this tax. It is not so. It is only those that are able to get a net income of Rs. 3,500 and above that will have to pay.

Sir J. MOHAMED IMAM.—I am saying where the socialistic pattern must be applied first. Sir, I have been urging from the beginning that before any fresh taxation measure is undertaken, economy should be effected wherever possible. The mounting expenditure on administration should be cut down. It is this financial policy and it is this reckless expenditure that is being followed by Government that is responsible for this extra taxation. On the other day I pointed out how the expenditure on administration was going up. In the year 1941 we had only 27,000 persons in the superior service; now we are having 47,000.

“Some idea of their increase can be had from the fact that the superior services alone have increased from 27,250 in 1941 to as many as 48,573 in 1951. No information is available as regards the number of menials. But considering that as a rule there are nearly as many of them in an office as the officials, and very often more, it would not be far wrong to put their number at roughly 40,000 of which 20,000 may be taken approximately as the decade increase.”

So, Sir, during these ten years there has been considerable increase in the administration and that too after half the number of departments were transferred to Government of India. In the year 42-43 the expenditure for establishment was about 3 crores and now it is 8 crores 88 lakhs.

Sri D. DEVARAJ URS.—What was the receipt during 41-42 and what is the receipt now?

Sri J. MOHAMED IMAM.—Then, the income exceeded the expenditure and therefore there was a surplus. Now, in spite of this huge income, there is deficit. The expenditure on establishment is mounting up. I hold that this deficit has been created not for providing extra amenities to the general public but due to the indiscriminate expenditure on establishment. I hold that it is the Government Officers and Officials that are responsible for this deficit. If this deficit has to be made good, Government should adopt a bold policy. As I suggested in my budget speech,

there must be a uniform cut in the salaries of all these people. Because I hold them responsible for this rise in expenditure, I say, it is but right that they sacrifice some of their interests and undergo a uniform cut so as to make good this deficit. Sir, this expenditure is incurred because of the proposals of the officers for the increased staff in every department. It is their duty and the duty of the Government to see that a uniform reduction in their pay, say at least 25 per cent, is introduced drastically so as to cover the deficit. That is the only way to bridge the gap; that is the only way to wipe out the deficit.

Sri D. DEVARAJ URS.—Does the Hon'ble Member want to apply this to both the Non-gazetted and Gazetted officers?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I have said 100 and above. Sir, compare their position with an average raiyat. What is the income of the raiyat? Moreover, his income is not assured; he has to undergo manual labour; he has to work day and night.

Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajpet).—May I know as to what would be the savings according to your proposal to apply the cut in the salaries?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I have not calculated; anyway, it will be a substantial amount. Last time, the Finance Minister was good enough to announce that Government will take action to do away with all the allowances. He said it would amount to about 5 lakhs. I request him to take us into confidence and tell us as to the amount that has been saved by this. Sir, we are facing a deficit of more than 4 crores which is a progressive one. Taxation is out of question. Even if tax is levied, it would net solve the problem. Even if this tax is levied, it would bring only 15 or 20 lakhs. Still the bulk of the deficit remains. So, we must adopt that policy which was adopted by Sir Albion Banerjee. Sir, then there was a deficit of 60 lakhs; a committee was appointed and there was a uniform cut in the pay of the officers. I have seen some of these I.A.S. and I.P.S. officers saying that Rs. 1,800 per

month is not enough. Recently a friend of mine said, "What Sir, I am losing Rs. 100 allowance". I told him: "I grew five hundred maunds of cotton and got Rs. 5,000 whereas this year it was only one hundred maunds and I got only Rs. 500. How to make up this income." That is why I say that the income of the raiyat is always uncertain. But, in the case of a Government Servant, whatever may be his income, that is assured and he enjoys more amenities than the raiyats. Again Sir, whenever a work is sanctioned, the Chief Engineer will say that he wants two more Executive Engineers. Similarly, heads of departments always propose for increase in the staff. Therefore, I hold that they are responsible for the deficit.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may now come to the provisions of the Bill.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I am coming to it, Sir. I wanted to say that my suggestion to cut the salaries must be adopted and this taxation measure may be dropped. Then, these I.A.S. and I.P.S. people say that we cannot touch them. It is also true that we cannot touch them. They imagine themselves to be demi-gods. Sir, Mysore Government should take up this question with the Government of India. They must all undergo some sacrifice. If this could not be done, I opine that some surcharge may be levied on their salaries and the amount collected. So, Sir, I have given different ways where socialistic pattern should be applied first. If you take the *per capita* income in the State, the Services will top the list. Next come the industrialists and the raiyats come last. So, the socialistic pattern must work from above and not from below. I think, Government will not misunderstand me but pursue this matter.

Coming to the Bill, I would say that this is a most inopportune time for this taxation. Sir, it has been pointed to Government time and often that there has been a steep fall in the prices of all agricultural commodities so much so, the entire equilibrium has been upset. But the expenditure of the raiyat has not gone down. He has to pay more

for his cloths, for iron and for every other article he has to purchase in the market. He has to pay the existing taxes. Considering all this, I say that this is not the opportune time to bring this measure. By this you will be doing great injustice to the raiyat. Government have not taken any action to stabilise the prices of agricultural commodities. He has to pay through his nose more for everything that he purchases. So, Sir, before Government undertakes this, I would request them to make a comprehensive survey and study the economic position. It is the fundamental principle of socialism that every person must be left with an income which will enable him to lead a reasonable and decent life. It is not the intention of anybody to bring him down to dust and make him lead a life of misery.

1-30 P.M.

So, I think, some enquiry should be made regarding the present conditions of people, their present state of affairs and their economic situation, and then alone some action should be taken. Now, the Government is in such a hurry and their only intention is to get money. They always try to get the earliest opportunity to tax the people and tax them indiscriminately irrespective of the consequences it will have on the people.

Take the various commodities included in the Bill. All the commercial crops are singled out to be taxed. Those crops are of essential nature; they are needed by the raiyats for the daily use. Government have stated that they are exempting all food crops. Now I would like to know what is the difference between the food crops and the chillies, onions and garlic or cocoanut; are not these articles needed by common man every day? Can you eat food without chillies? Chilly is a commodity needed by high and low in the State. Whatever you have proposed to tax is an article of essential nature which is needed by every people. Cocoanut is considered to be a food. Regarding groundnut I can state, under the Constitution, it is supposed to be an essential commodity and it is exempt from taxation. Even

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

sales-tax cannot be levied on groundnuts because the Constitution gives exemption to edible oils and edible seeds. Groundnut being an edible seed, this is not subject to any taxation. Mangoes, onions, oranges, and plantains are all articles which are daily need and if agricultural tax is levied on those articles, it is sure the prices of these articles will go up high and inflation will set in and every man will be affected.

With regard to the commercial crop, coffee, I may state here, Sir, that coffee is one of the oldest industry in Mysore and peculiar to Mysore; Mysore is a pioneer in that industry. I may also point out that, as it is, the planters have been paying Rs. 150 per acre as tax not only to the Government of Mysore but to the Central Government and to the Coffee Board. Their cost of cultivation has gone up high and to burden them again with taxation, will result in killing the coffee industry. Sir, it is desirable that the Select Committee that will be appointed, meets the representatives of the coffee industry and also tea industry, because these are the two big industries on which half of the State depends. It is very desirable to meet their representatives to ascertain their grievances. You can do whatever you please, but be posted with the first hand information regarding their grievances and difficulties.

Sir, the levy of agricultural income-tax will involve every person to maintain accounts. Every grower, every agriculturist who has got a few acres of land, he will be under the obligation to maintain accounts. As a result of which, we will be throwing him to the mercy of the local officials, to the mercy of the village officers, and it will be a nuisance to him. We know the hardship and the difficulties we have been undergoing due to the levy of income-tax. Income-tax is a Central Subject which I do not want to discuss here. But I know the miseries and the difficulties that the assesses are undergoing and the way in which they are being treated by the Income-tax Officers. The same thing will repeat here also.

Every raiyat will have to maintain the account; every coffee planter will have to maintain account; every cotton grower will have to maintain account and the remedy will be worse than the disease. In order to maintain accounts, they will have to entertain clerks and pay them salaries. And what is more Sir, the return to Government will be very little. In the Financial Memorandum you have stated that Rs. 50,000 will be spent over the establishment each year on account of this measure; but, take it from me, after three years, this cost will mount up to lakhs and lakhs of rupees; fresh proposals will come before you for sanction of Inspectors, staff and a separate Commissioner. So much so, in course of time, it would become a big department. The result would be, whatever income you derive, more than half of it will go towards the cost of establishment and the actual return to the Government will be very little and at the same time you will be creating trouble, miseries, hardship and inconvenience to the people. So, Sir, please think over all these matters. Please do not think of your Rs. 10 lakhs or Rs 15 lakhs. You are expected to look after the interests of the people, to give them reasonable comforts. I can state that inspite of your Five-Year Plan, the condition of the people is becoming miserable. Please study the conditions of the raiyats of Mysore State, not of the States which you have stated in the Bill where the agricultural income-tax is being levied *i.e.* Madras, Bihar, Bengal and in other States. The conditions there are quite different. You must study the condition prevailing in Mysore State. Mysore is the poorest State in India. The people here are the poorest. We have not got the alluvial soil as you find in Bihar, Bengal or Orissa. There every acre costs thousands of rupees and every acre brings in a return of thousands of rupees. But in the State of Mysore, how many raiyats are there who get a return of Rs. 5,000 or Rs. 10,000 or enough return to maintain his family? There are only a few raiyats who are getting enough return. No doubt there may be only a few number, but the obligation you cast, the responsibility you cast on

the entire population, is leavy most of them will be obliged to maintain accounts, and to undergo all these ordeals. Whereas the income derived by the Government is very little.

So, all these matters require very careful consideration. I appeal to you please do not rush through this measure. Let all these matters be considered carefully and in all its details. I am of the opinion, Sir, that this Bill should not be passed during this session alone. Let it be taken up during the next session. Meanwhile, ascertain the public opinion; let us investigate the economic position of the country; let us find out the conditions of the raiyats. They are very hard-hit by the steep decline of the prices. Then, if there is need and if all of us are satisfied that the agricultural income-tax will bring blessings instead of curses, let us then pursue the matters. I would request the House to consider this matter seriously and not to pass the Bill within a day and burden the people, people who are already burdened and oppressed with taxes, with the fresh taxation; we will be doing a great injustice and we will not be discharging our duty properly. Because, as I said, they are already oppressed with taxes, and their economic condition is very low. On these grounds,

appeal to the Government to go slow in the matter. Even if you lose some revenue, that does not matter. But let us not do injustice to the people who have trusted you, who have voted you to power. If the raiyats had known that you are going to levy agricultural income-tax and other taxes at the time of election, I do not know what attitude they would have adopted. Let us collect the public opinion; let us study their economic position and then come to a reasonable conclusion. But simply because you want money for your Five-Year Plan, for your Reforms or for Vidhana Soudha or for other buildings, please do not rush through the legislation. Be patient and go cautiously. With these observations, I oppose this Bill, Sir.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ (ಬೇಲೂರು) — ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇನಿನ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬಡವರಾದವರ ಮೇಲೆ ಈ ಹೊರೆ

ಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚಾಗುವ ಮೊಬಲಗಿ ನಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ದೇಶವು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಜಾಗೆ ತಂದರೆ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಆದಾಯ ಬರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಒಳ್ಳೆಯದು; ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇದೆ ಯೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬರ್ಚು ಹೋದರೂ 18-19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುವಂತಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಾದವೂ ಇದೆ.

ಆದರೆ, ಅವರು ಹಾಕಿರುವ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಶ್ರೀಮಂತರು; ಒಂದು ಸಾವಿರ, ಎರಡು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳವರೆಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಅಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 20 ಮಣದಿಂದ 40 ಮಣದವರೆಗೂ ಕಾಫಿಯ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಾದರೋ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಮಣದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹತ್ತು ಮಣದವರೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ತೋಟಗಳು ಎಂದರೆ, 15 ಮಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 100 ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ನಾಲ್ಕು ಮಣದಂತೆ ಕಾಫಿ ಬರುತ್ತದೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಅವನಿಗಿರತಕ್ಕ ಬರ್ಚು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವುದಾದರೆ, ಭೂಕಂದಾಯ 100 ರೂಪಾಯಿ, ಗೊಬ್ಬರ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಕೂಲಿಗೆ 12,800 ರೂಪಾಯಿ—ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು 17,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೀಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯ 16,000 ರೂಪಾಯಿ, ಬರ್ಚು 17,000 ರೂಪಾಯಿ! ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೃತನೂರು ದೇಶದ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಪ್ಪೊತ್ತೇನೊ ನಿಜವು ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು. 8-10 ಮಳೆಗಳ ಹಿಂದಿನ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಮಣಕ್ಕೆ ಆರು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಮಾರಿ, ಅನೇಕ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ತಮ್ಮ ತೋಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬೇರೆಕಡೆ ಜೀವನೋಪಾಯ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೇನೋ 40 ರೂಪಾಯಿ ಮಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ; ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತೋಟಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಜೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಗವೆಯನ್ನು ಅವರ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.)

ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅಂಥದರಲ್ಲೂ ಈಗಲೂ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಲಗನನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿರುವ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 200-250ರ ಮೇಲ್ಪಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಅವರುಗಳೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದು ರೋಲ್ಸ್ ರಾಯ್ಸ್ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯೇನಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಯಷ್ಟೇ ಹೊರತು, ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಏಲಕ್ಕಿ ತೋಟಗಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅದು ಇನ್ನೂ ಶೋಚನೀಯ. ಕಾಫಿಯಾದರೂ ಎಕರೆಗೆ 8-10 ಮಣ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಏಲಕ್ಕಿಯಾದರೂ ಎಕರೆಗೆ 2-3 ಮಣ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಏಲಕ್ಕಿಗೆ ಕಾಫಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರ್ಚಾಗ ದಿದ್ದರೂ, ಏಲಕ್ಕಿಯ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಅದಾಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೇಷಿ ಮಾಡಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಎರಡು ಮಣ ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆ ಮಾಡುವುದು 10 ಮಣ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಷ್ಟ. ಹೊತಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದರೆ ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮಣ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಮಣ ಕೂಡ ಆಗದೆ ಏಲಕ್ಕಿ ತೋಟಗಾರರು ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಏಲಕ್ಕಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಇವೇತ್ತಿನ ರೀತಿ ನೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದೇ ಒಂದು ಸಂತೋಷ ಸೂಚನೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು, ಈಗ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಎಷ್ಟು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟು ಅದಾಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿರಬೇಕು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿರುವವರು ಒಂದು ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಧರ್ಮವೆಂದು ಕಂಡರೂ ಈಗ ನೂಟಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದುಳ್ಳೆಯದು. ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಕೊಡುವುದು, ವರ್ತಕರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಮುಂತಾದ ರೀತಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಮಣಕ್ಕಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಪರಿವಾಗಿಲ್ಲ, ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿರುವವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ರೀತಿ ಮಾಡುವ ತೊಂದರೆಯಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಸದಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕವಿಡಲು ಆಗುವ ಬರ್ಚೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿದೆ. ಹತ್ತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ನೇಲೆ ಆಗಿ ಕಲ್ಪುರ ಇಳೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಾಕುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು, ಸಂಪಾದನೆಯಿರುವವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅವರು ಕೊಟ್ಟೀಕೊಡಬೇಕು. ಆರು ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ, ಟೀ ಬಿಟ್ಟು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ವೆಣಿಸಿಕಾಯಿ ಬೆಳೆ 20-30 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲದವರೂ

ಈ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ, ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಇಷ್ಟತು, ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವವರು ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಈ ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ಜನರು ದೊಡ್ಡ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಷಡ್ಯೂಲು ದರದಂತೆ ಕೊಡಲು ಅನುಕೂಲ. ಈ ದಿನ ಹತ್ತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಈ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಿದರು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವವರು ಬಹಳ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೂ ಇವರ ವಿಚಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಎಂ.ಎ. V ಹತ್ತಿಗೆ ಮಣಕ್ಕಷ್ಟು ಬೆಲೆಯಿದೆ, ಒಂದು ಎಕರೆಗಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವಾರ್ಕನ ಹತ್ತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಾಯ ಕಡಿಮೆ, ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಷ್ಟು ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪರಿಕ್ಷೇಪವಾದಬಹುದು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕೆಂದರೆ ಕೊಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ, ಇಷ್ಟು ಬೆಳೆಯ ಮೇಲಾದರೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಆಕೌಂಟ್ ಇರುವ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ರೈತವರ್ಗಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕವಿಡುವ ರೀತಿ ನೀತಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಚತುರರೋ, ಆಕೌಂಟ್ ಬರೆಯಲು ಯಾರು ನಿಪುಣರೋ ಅವರನ್ನು ರೈತರು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬರೆಯಲು ವಿನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಷ್ಟಕರ. ವರವಾನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ರೆಕ್ಕವಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕವಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೇಕಾಯಿ ತಂದರೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಂತೆ ಎಂದು ರೆಕ್ಕವಿಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ, ಯಾರೂ ಇದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಅದರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರು ರೆಕ್ಕವಿಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಅವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಗುಮಾಸ್ತರರರು ತ್ವಾರೆ. ರೇಷಿ ದೇಷಿ ಆಕೌಂಟ್ ಅವರಿದುವಾಗ ಈ ಆಕೌಂಟ್ ಇಡುವುದರಲ್ಲಿ ನೂಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಆಕೌಂಟ್ ಇದಲು ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ, ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿ ರೈತ ಸರಿಯಾದ ರೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸು ಜಾಸ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಸೇಕಡ 90ರಷ್ಟು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕಡಮೆ ತೋರಿಸಿದರೆ, ಅಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬರಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ; ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು ನಿಜ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೂ ರೈತವರ್ಗ

ದವರಿಗೂ, ವಿಧ್ಯಾವಂತರಲ್ಲದವರಿಗೂ, ವ್ಯವಹಾರ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯದವರಿಗೂ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರೇ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಹೊಸ ನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟು, ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಮನೋದ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮನೋದಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವಂದಿಸಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂದರ್ಭ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಈ ತೆರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ, ಅವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಸಾಧುವಾದುದು ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆಗೆ ತಮ್ಮ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಅರ್ಥಿಕ ತತ್ವಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. So far as economic principles are concerned, I welcome this measure. ಆದರೆ ಈ ಮನೋದ ಯಾರಿಂದ, ಯಾವಾಗ, ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವವರೂ, ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ನಡವಳಿಕೆಯ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಗತ ಅಥವಾ ಪುರಸ್ಕಾರ ಅಥವಾ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮನೋದಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಮಾಜವಾದದ ಮಾದರಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಕೆಲವು ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪನ್ನದ ಮೇಲೆ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಕೂಡ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ, ಇದು ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಾರಾಧನೆಯ ಈ ತೆರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲದೆ, ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಪಿಷೇಟ್‌ನವರು ಕೂಡ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹ ಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೂ ಇಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವರಿ ಅಧಿವೇಶನವಾದಮೇಲೆ ಇಡೀದೇಶದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಯುಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶ್ರೀ ನೆಹರೂರವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದದ ಮಾದರಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಯುಗದ ಒಂದು ಸವಾಲಿದ್ದು ಹಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ, ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅನೇಕಬಾರಿ ನೆಹರೂ ಅವರೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ 'ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಈ ತರಹದ ಸಮಾಜವನ್ನು ರಚಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ' ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜವಾದದ ಮಾದರಿ ಸರ್ಕಾರವೆಂದ ಮೇಲೆ ಗುರಿ ಒಂದೇ ಆದಂತಾಯಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ 8 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ, ಅದು ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಸಮಾಜವನ್ನು ರಚನೆ

ಮಾಡುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದೆಯೇ? ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿದಿದೆಯೇ? ಮತ್ತು ಈಗ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದದ ಮಾದರಿ ಸಮಾಜ ರಚನೆಮಾಡುವ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿ ಇರುವವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮನೋದಗಳು ಬಂದಾಗ ಕೂಡ ಮನೋದಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದೇ ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕೂಡ ಇದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಸಮಾಧಾನ ಅಥವಾ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಲ್ಲ.

ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಏಕೆ ತರಬೇಕಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ

2 P.M.

ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೆ ಸುಮಾರು 8 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು. ಅದನ್ನು ತೆರಿಗೆ ಮುಖಾಂತರ ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ 3½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಏತಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವುದು ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಒಂದು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಯಾವ ಪಕ್ಕಕ್ಕೂ ಸೇರಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಕದವರು ಸೇರಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ, ಇದು ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಯೋಜನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮುಂದುವರಿದು ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಪಾರ್ಟಿಯವರೂ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಅವರೂ ಕೂಡ ನಿಯಮ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡದ್ದು ನಿಜ. ಸಮಾಜವಾದದ ಅರ್ಥಿಕ ನಿರ್ದಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು economic planning ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಯೋಜನೆಗೆ ಬದ್ಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಮೊದಲಿನ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಏನನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾನ್ಟಿಂಗ್ ಕಪಿಷೇಟ್‌ನವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮುಖಂಡರು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪಾರ್ಟಿ ನಿಯಮಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ನಿಲುವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವಿನಿಂದ ಪ್ರೆವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ 30 ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಇನ್‌ಫ್ಯೂರೇನ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ Radical changes ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ 14 ಪಾಯಿಂಟ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟು ನೀಡಿದ್ದೆ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, 'ಸಮಾಜವಾದದ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಅವರನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನನಗೇನೂ ಭಯ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಇದು ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ, ಆದರೂ ಹೊರ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ಗಡೆಯವರಿಗೆ, ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವವರಿಗೆ ತಪ್ಪುಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದೂ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಆ ಪಾಯಿಂಟ್ meet ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ತತ್ತ್ವ ಕೃಪಾಲನಿಯವರೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ 2 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತಾ, ಇದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಕೆಲಸ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಉದ್ಯೋಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಮನೈ ಮಾಯವಾಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮುಗಿ ಲನ ಮಟ್ಟಮುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ; strange phenomenon ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಲೋಹಿಯಾರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳುವುದಾದರೆ, ಇನ್ನೂ ಕಟುವಾಗಿದೆ. This plan is a big hoax and fraud. ಇದು ಅವರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಬೇರೆಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತವಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ planning ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಭೂಸೂಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ವಿನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕಾನೂನು ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. Compensation ಕೊಡತಕ್ಕ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಇದೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಸಮಾಜವಾದದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಮೊದಲೇ create ಮಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಬರೀ ಒಂದು ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಭಾಷಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಆ ಮಾತು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉದಾತ್ತಭೈರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಾಲ್ಕು ಮನೂವೆಗಳಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರ ದೊರೆತಿದೆ, ಈಗ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ, ಇದರಿಂದ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಒಂದು ಆದಾಯದ ತೆರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು; ಮತ್ತು 'ಮದರಾಸು, ಕೊಡಗು, ಹೈದರಾಬಾದು, ತಿರುವಾಂಕೂರು, ಕೊಚ್ಚಿನ್, ಬಹಾರ, ಅಸ್ಸಾಂ, ಬೆಂಗಾಲ್, ಒರಿಸ್ಸಾ, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ, ರಾಜಸ್ಥಾನ್, ಭೂಪಾಲ್, ವಿದ್ಯಪ್ರದೇಶ' ಈ ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೈದರಾಬಾದು ಒಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಮೂರು ಸಾವಿರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು 3,500 ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಿಯಾಯಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ತೆರಿಗೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ರೇಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂರಿ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿ, ಅವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 50 ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಆರ್ಥಿಕಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಈ feudal system, ruined economy ಮುಂದುವರಿಯುವುದಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಯಾರಾರಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 50 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ

ಓದಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬಹುದು. ಈಗಿರತಕ್ಕ structure ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ರಿಫಾರಂ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ಆಗಬಾರದು, ಆದಾಯ ಬರಬೇಕು, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಬರ್ಡರ್‌ಲೈನ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಒಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮವರೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಯಾವಯಾವ ಸೆಕ್ಟರ್ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂರಿ ಕಮಿಷನ್‌ನವರೂ ಮತ್ತೆ ಸಿ.ಡಿ. ದೇಶಮಃಖರವರೂ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳೂ ಇಂಥಾ ಬಾಬುಗಳ ಮೇಲೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕು, 1955ನೆಯ ಇಸವಿ ಬಡ್ಡಿ ನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತರತಕ್ಕವರಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದೇಶ ಕೂಡ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗಾಗಲೇ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ರೇಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂರಿ ಕಮಿಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದ ಬಹಳ ದಿವಸ ಆಯಿತು. ಅವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗೇ ನೋಡುವ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು justify ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಈ ಒಂದು ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಿತವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಲಿಮಿಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳವರೂ ವ್ಯವಸಾಯದ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ ಎಂಬ ವಾದದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಬೇಕಾಗಿವೆ. ಎರಡು, ಮೂರು ಸಣ್ಣ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇದರಲ್ಲಿ ಓದಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

"No reliable measure of the degree of inequality of income or wealth in the country was available at present. A wide range of inequality however did exist. It had been accentuated by inflation. At the same time there had been a fall in real incomes of considerable sections of the population."

"The (limit of taxable capacity might be said to be relevant to the purposes for which the proceeds of additional taxes were expended. Efficiency in administration and economy in public expenditure would diminish people's unwillingness to suffer an increase in tax burdens. It would not be incorrect to state, the Commission observes, that taxable capacity shrinks with

impeccuous and unpopular policies and ineffective governance, and expands the beneficence in competent administration."

ಈ ರೀತಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಕೆಲವು ಸ್ವೀಮಗಳು ಇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕವೇಳೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರೇ ಅಲ್ಲ ಇತರ ಪಕ್ಷದವರೂ ಕೂಡ ಆ ಸ್ವೀಮಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಸ್ವೀಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ avoid ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ, ಎಫಿಫೆಸಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಿಕೆ, ಅಡ್ವಿನ್ಸ್ಟೇಷನ್ top heavy ಆಗಿರುವುದು ಇಂಥವು ಅನೇಕವಿವೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ಸಾಧನ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮರ ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೊಡಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಹರಿತವಾಗಿ ದೆಯೋ, ಮರವನ್ನು ಕಡಿದೀತೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಮರದ ಕೊಡಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತು ಮರ ಕಡಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ತಾವು "ಹುಚ್ಚು", ಮರದ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಟ್ಟಣದ ಕೊಡಲಿಯನ್ನೋ ಉಕ್ಕಿನ ಕೊಡಲಿಯನ್ನೋ ತೆಗೆದುಕೋ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಸಮಾಜವಾದದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪಾತಾವರಣ ಇರಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಅದಾಯ ಸರಿತೂಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡತಕ್ಕ ಗಣನವಾದ ವಿಷಯಗಳು.

ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯ ನಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ.....

"A ceiling of personal incomes on the basis of a reasonable multiple of the per capita or per family income was necessary and it is the Commission's view that there should be a ceiling on net personal incomes after tax which generally speaking should not exceed approximately 30 times the prevailing average per family income in the country."

ಎಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಎಫೆಕ್ಟಿವಿಟಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಏಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆಮೂರಾಗುವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಅಥವಾ ಯಾವುದು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಎಫೆಕ್ಟಿವಿಟಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಆಗಲಿ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆಲವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳೂ ಇವೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಅದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರ ಮೇಲೆ, commercial crops ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದತ್ತು, ಅನೇಕವಾಗಿ, ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಆಯಿತು. "ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಇಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಏನಾಶಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚರ್ಚೆ ಆಯಿತು. ಮತ್ತು ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ವರೂ ಕೂಡ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ಈಗ ಅದೇ ವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಅವರ ಕೆಲವು ಆರ್ಥಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು 10-15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಎಟಕದಷ್ಟುದೂರ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರಾದ ರಾಬರ್ಟ್ ಓವನ್ ಮೊದಲಾದವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರತಕ್ಕ ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿರುವುದು ಉಂಟು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಯಾದೂ ಇಂಟರ್ಪ್ರೆಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಫ್ ಫೈನಲ್ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಾಗಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಯಾದೂ ಇಂಟರ್ಪ್ರೆಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇವರು ಇಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋದರು! ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ, ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬೆಲೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಏರಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. 'ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ' ಎನ್ನುವುದೇ ಅದರ ಜೀವಾಳ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಏರಿಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ಅದರ ಜೀವಾಳ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಆ ಮಾತನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏರಿರುವುದೇ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಏರಿದೆ ಎಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೋ ಅಥವಾ ಈಗ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ಸ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಅಂದರೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಅಡಿಕೆ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಕಡಲೆಕಾಯಿ, ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅನೇಕಾನೇಕವಾಗಿ ಏರಿವೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಈಗ ಇಂತಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ, ಅವುಗಳ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಒರ್ಬಿ ಶ್ರಮ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೋ ಅಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅಡಿಕೆ ಮೇಲೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ದರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. Cost of production ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಇವೊತ್ತು ಮಣಕ್ಕೆ 4000 ಪಾಯಿ ಬಂದರೂ ಸಹ ನಿವೃತ್ತ ನಫೆ ಏಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ನಫೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಾನು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಕೃಷಿಮಾಡಿ, ತನ್ನದೇ ಅದ ಗಾಡಿಯಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.)

ಅಥವಾ ರಾರಿಯಿಂದ ತಂದುಹಾಕಿದರೆ ಸುಮಾರು 5 ಅಥವಾ 6 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಮಣದ ಮೇಲೆ ಲಾಭ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು, ನಿಮ್ಮ ಆದಾಯ. ಅದೇ ಬೇರೆಯ ವರು ಒಂದು ಅಡಿಕೆ ಸುರಿಯಬೇಕು, ಬೇರೆಯವರ ರಾರಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ನಷ್ಟವೇ ಖಂಡಿತ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅವಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳೆ ರೋಗ ಮುಂತಾದವು ಬರುವುದುಂಟು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 4-15 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಖರ್ಚು ಬೀಳಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಆತನು 100 ಮಣ ಅಡಿಕೆ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಕೇವಲ 80 ಮಣಗಳಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಗೆ ಆತನ ಅಂದಾಜು ಪ್ರಕಾರ 20 ಮಣ ಲುಕ್ಕಾನಾಯಿತು ಅಂದರೆ $20 \times 40 =$ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆತನ ಅಂದಾಜಿಗಿಂತ ಬೋಗತಾ ಆದಹಾಗಾಯಿತು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಈ ಸಮಾಜವಾದದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ತತ್ವ ಈ ಸ್ವೈಕೃತ್ಯೇ ಷಣಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸ್ವೈಕೃತ್ಯೇಷಣ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಈ ಸಚ್ಚಾಸ್ತಾ ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಮಾತ್ರ. ಈ ಸ್ವೈಕೃತ್ಯೇಷಣಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳು ಈ ದಿವಸ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಎಕೆದಂ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಬಹುದು ದಿವಸ ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದವನು ನಾಳೆ ಭಿಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿ ಆಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಭಿಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿ ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಇಂಥ ತತ್ವ ಒಂದು ಏನಿದೆಯೋ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ವ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಇಲ್ಲವೇ ಸಗಂಜಾಮಾಶಾಹಿ ತತ್ವ ಎಂದು ಕರೆದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಒಂದು ಸಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ವಾದಮಾಡಿ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿ ವಾದಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸಮಾಜವಾದವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ರೈತನಿಗೆ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿಗಳೇ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಮಾನತೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಸೈಬರೈಜೇಷನ್ ಆಪ್ ಪ್ರೈಸಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರಿಟಿ ಆಪ್ ಪ್ರೈಜಸ್ ಇವುಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಈಗ ಕೈಗಾರಿಕೋತ್ಪನ್ನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸಾಮರಸ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ದಿವಸ ರೈತನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಆತನು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಸಾಮರಸ್ಯವಿರಬೇಕು ಅಂಥ ಒಂದು ಸಮರಸತೆ ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲವೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೇ ನಾವು ತರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ತಂದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಅಮೇರಿಕ ರೈತನ ದವಸಗಳಿಗೆಗ್ಲಾ ಬೆಲೆ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು

ಆತನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆ ಇಳಿಯದೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತೊಂದು ನಿಯಂತ್ರಣ ಇರಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಒಂದು ವಾದಕ್ಕೂ ಈ ದಿವಸ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವಾದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ನಾವು ಹೀಗೆ ವಾದಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ದಿವಸ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಕಾರಣ ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅವರಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್‌ಗಳು ಏನಿದೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಗತಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.—ತಾವು ಇನ್ನಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member need not answer all those questions. If the Hon'ble Members go on asking questions like that, I do not think I can allow them. They can later on effectively reply him.

Sri D. DEVARAJ URS.—One submission, Sir. To effectively reply, we must know the Hon'ble Member's view properly.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನನಗೆ ಈಗ ಈ ಆರ್ಥಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸ್ಥಳವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾಲವೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನಿಗ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜುಬಿನ್ ಕಂದಾಯದ ದರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ರೇಖುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಗದಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ. ಈಗ ಈ ಕಂದಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್‌ಭಾರ್ಜನ್ಸ್ ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನೋ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇವರಮೇಲೆ ಈ ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟಾಕ್ಸ್‌ನೂ ಸಹ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು progressive and equitable method of taxation ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೀಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಿಮ್ಮ ಆದಾಯ ಅಥವಾ ಸರಮಾನ ಬರತಕ್ಕಂಥವರ ಮೇಲೂ ಮತ್ತು 6 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡತಕ್ಕವರ ಮೇಲೂ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್‌ಗಳಿಗೂ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಈಗ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬರತಕ್ಕವರ ಮಾನಕ್ಕೆ 9 ಪೈಕಿ 6 ಹಿಡಿದು 5 ಆಫ್ 6 ಕಾನುಗಳ ವರೆಗೂ ತೆರಿಗೆಯ ಲುಖಟ್ಟನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನು

ಈ 63ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಒಂದು ರಿಯಾಯಿತಿ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ :-

"63. *Composition of agricultural income-tax.*—(1) Any person who derives agricultural income from land not exceeding eighteen acres in extent if used for growing any crop specified in class I of Part II of the Schedule or an extent equivalent thereto if used for growing any crop specified in class 2 of the said Part, may apply to the prescribed officer for permission to compound the agricultural income-tax payable by him and to pay in lieu thereof a lumpsum at the rate or rates specified in the said Part of the Schedule."

Schedule part II says :

"Land used for growing coconut, arecanut, sugarcane, potatoes, onions, garlic, etc "

ಇವುಗಳಿಗೆ—not exceeding six acres—ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಾಕಿಲ್ಲ. Exceeding 6 acres but not exceeding 12 acres—12 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತೀರಿ ; exceeding 12 acres but not exceeding 18 acres—15 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ದೇವನಹಳ್ಳಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಹೂ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಬೆಳೆಗಳಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕೂಡ ಇದನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈಗ ತಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಫ್ಟುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅಂಥವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಕೆಲವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಂಥವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಈ ಹೊವುಗಳಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ತಾವೀಗ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ 6 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ತಾವು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ 6 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಯಿಟ್ಟರೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದೋ ಅಂಥ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ಇಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ಬೆಳೆ ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಆಗದೆ ಇರಬಹುದು. ಆಗ ಇದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ತಾವು ಕಂದಾಯ ಒಂದು ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಾಗ ತಾವು ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆ ಕೊರತು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾದ್ದೆಂದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಸಮತೂಕದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಬೀರುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದೆಂದೋ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವುಕಡೆ ಸೂಪರ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಬೇರೆ ಹಾಕಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಸೂಪರ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು

ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬಡವರಿಗೂ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ರೈತನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ದಿನಸಿಗಳ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ಇಳಿಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ದವಸಗಳ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ನಿಗದಿಮಾಡಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಆದಾಯ ಹೊಂದತಕ್ಕ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ, ರೈತನ ಜೀವನದ ವೆಚ್ಚವೇನು, ಆತನ ಆದಾಯವೇನು, ಆತನು ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾಲುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೆರೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿದರೆ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ರೈತನ ಆದಾಯವೆಲ್ಲಾ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ಏರುಹೇರಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಬಹಳ ಲುಕ್ಕಾನಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಕೂಲಿಯ ದರಗಳು ಬೇರೆ ಏರಿದ್ದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಈ ಲುಕ್ಕಾನು ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಖಂಡಿತ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು. ರೈತನಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು, ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ರೈತನು ಅಕ್ಷರಸ್ಥನಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ರೈತನು ಈ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವೋ ಲುಕ್ಕಾನೋ ಆತನು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಾದದ್ದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆ ಕನುಬನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ನೀವು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಆತನನ್ನು ತುಂಬ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೀಡುಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ರೈತರನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಾರಾಸ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ರೈತನಿಗೆ ಲೇಬರ್‌ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಮ್, ಮಾರುವ ಕಟ್ಟಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೊಂದನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಆ ರೈತನ ಆದಾಯವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಅಶಾಂತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಆತನಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಆದಾಯ ಒಂದು ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ತಾವು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೊದಲನೆಯ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತಬೇಕೆಂಬುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ಮತ್ತೆ ಇತರೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಬರಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ 10 ವರ್ಷಗಳು ಬರ್ಚುಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಾವು ಈ ಮೊದಲನೆಯ 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವ ಕೆಲಸಗಳು ಈ ರೇಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಇವು ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ನಿಂದಲೇ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ಆಗ ಮತ್ತೆ ಇತರ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಹಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಡಿಫಿನಿಟ್ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ದಾರಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಾವು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮೊದಲು ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್‌ನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ನೆಹರೂ ಅವರೇ ಈ ಪ್ರೀವಿ ಪರ್ನುಗಳನ್ನು ತಾವಾಗಿಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಖೋತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮನವಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಯಾರೂ ಹಾಗೆ ಅವರ ಪ್ರೀವಿ ಪರ್ನುಗಳನ್ನು ಖೋತಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲರುವ ಪಾರ್ಷಿಯು ಈ ಪಾಂಡ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಆಗ ಹೇಳಿದ್ದ ಪ್ರಕಾರ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿರುವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಬದಗಿಸಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಮೊಬಲಗಿನಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮತ್ತು ಬಡವರ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನೀಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜಪ್ರಮುಖ ರೊಬ್ಬರೇ ದೊಡ್ಡ ಮನವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀವಿ ಪರ್ನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆದರಿದರೇ ನಮಗೆ 28-30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಹೀಗೊಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾನೂನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಿದ್ದರೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲ ವಿನಾಶ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲ ಆರ್ಥವಿಲ್ಲ.

2-30 P.M.

ಮೈಸೂರು ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ರಿವರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರ್ ಬ್ಯಾಂಕನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಎಷ್ಟೋಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ face value ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೂ ದೇಶದ ದುಡ್ಡು. ಇನ್ನೂ ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕ sources ಇವೆ. ಅಂದವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ತಕ್ಷಣ ಕಣನಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಂದರೆಯಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಮಗ್ರವಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿದರೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ 14 ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ 20 ಕೋಟಿ ಅಥವಾ 50 ಕೋಟಿ

ಬೇಕಾದರೂ ಬರುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಜನತೆ ಅವರ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ surplus income ಏನಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ State exchequer ಗೆ ತರುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅರೀತಿ ಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಾಜ ವಾದವನ್ನು ತರತಕ್ಕ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಕೊರತು ಈ ರೀತಿ ಸಾಹಸಮಾಡಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ತಂದು ಆದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪಾರ್ಟಿ interest ಬಂದು ಕಾಫಿ ಕೈ ಬಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ನ್ನು ಬಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ನಾವು ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೋದರೆ 20 ಲಕ್ಷವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಮತ್ವವನ್ನು ತರತಕ್ಕಂಥ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಒಂದೊಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಗವೂ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೂಡಿ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಅಲ್ಲಗೇ ನಿಂತುಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು):— ಸ್ವಾಮಿ, Agricultural Income-Tax ಹಾಕತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೂ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೂ ತರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕ ಒಂದು taxation ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ, ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಂದಾಯ 1,35,00,000 ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡಾಣಿಯಂತೆ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಪಟ್ಟೇರ್, ಶ್ಯಾನು ಭೋಗರು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಸೂಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈಗ ಹಾಕತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ನಿಬ್ಬಂದಿ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೊದಲೊಂದು ದೊಡ್ಡ ನಾಕರವರಗೂ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಂತೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನಿಷ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಾರೈತರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ Tenancy Act ಬೇರೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ, ಅದು ಅರ್ಥವಿಧವಾಗಿದೆ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದೇ; ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ರೈತನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಸುಲಭ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ

ರಿತೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಇವಾಂ ಸಾಹೇಬರು, ಗೋಪಾಲ ಗೌಡರು ಮುಂತಾದವರು ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ನಾನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ತರಹದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಾಯಕವಾದುವಾಗ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬರುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂಥವರು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ನೇಮಿಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೇರವಾಗಿ 3,500 ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರನೋಟೀಸ್ ಕೊಡದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೂರುವೇಕಪಾಲು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಲೆಬ್ಬ ಇಡಿ ಎಂದು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಲೆಬ್ಬವಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ತಪ್ಪು ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲ್ಪಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ರೈತರೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ರೈತನು ಲೆಕ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕಳೆಕೆಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು, ಬೀಜಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು, ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿಗೂ ಲೆಕ್ಕವಿಡಬೇಕು. ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಲೆಕ್ಕವಿಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ವಿಧ್ಯಾವಂತನಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವಿಧ್ಯಾವಂತರೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಂತರು ಕೂಡ, ಶ್ರೀಮಂತ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ವಿಧ್ಯಾವಂತರಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅನುಭವ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ದೇಶದ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ ಎನ್ನುವವರಲ್ಲ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಆದರೆ ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ತೆರಿಗೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹಳ್ಳಿ ಕಡೆ ಒಂದು ಗಾಡ ಹೇಳುವಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಂತು, ಕಾಲಿಗೆ ಬಂತು, ತಲೆಗೆ ಬಂತು, ಕೃಷ್ಣಂ ಭಟ್ಟರ ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಬಂತು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಧರಿಸುವ ಹೂವುಗಳಿಗೆ ಸಹ ತೆರಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಎಕರೆಗಟ್ಟರೆ ಹೂವು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ಕಡೆ ಹಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಹೂವಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಬರುತ್ತದೆ.

ರೈತನು ಲೆಕ್ಕವಿಡಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಗುವಾಸ್ತನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಿ ಗಾರನು ಲೆಕ್ಕವಿಡುವ ಪದ್ಧತಿಯುಂಟಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವಿಧ್ಯಾವಂತನಾದವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗುವಾಸ್ತನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಲೆಕ್ಕವಿಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದಿರದೆ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತನು ಅಕ್ಷರಸ್ಥನಾಗಿ ತಾನು ಲೆಕ್ಕಚಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು.

ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಲೆನಾಡು ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಈಗ ಅಡಿಕೆಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಫಿ, ತೆಂಗು, ಹತ್ತಿ, ಧನಿಯ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಎಕರೆ ಕಾಫಿ ತೋಟ ಸಾಗುವಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಎಕರೆ ಅಡಿಕೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ನಾರ್ಕೆದ್ದು ಮನೆಗಳು ಮಾತ್ರವಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಜಿಗಣಿಗಳಿಂದ ಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈ ತೋಟಗಳೂ ಬೇಡ, ಹಣವೂ ಬೇಡವೆಂದು ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಒದಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಬಯಲುಸೀಮೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳಿಂದಿರುವಷ್ಟು ಮಲೆನಾಡಿನ ಜನರು ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಾರ್ಕೆದ್ದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಡಿ. ಡಿ. ಟಿ. spray ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಚೈತನ್ಯ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಅಡಿಕೆ ತೋಟ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗದಷ್ಟು ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಬರ್ಚುಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಏನು ಲೆಕ್ಕವಿಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕವಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ಆಗುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಲೆಕ್ಕಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಅವರು ಬದುಕಬೇಕಾದರೆ ವರಮಾನದ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಪಯು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಹಾಸನ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೊಂದರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹೊಸ ಹೆಚ್ಚುಗಾಡರೆ ಒಡೆಯನ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಹೆಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲನೋಡಿದರೂ ಪಚ್ಚಿಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ವ್ಯಾಸನ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇದೆ. ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಬರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ ಇದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ಬರ್ಚುಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಸರೇಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ರೈತರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಅರಿತಿರುವವರು ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬರೀ ಜಮೀನ್ದಾರರಲ್ಲದೆ, ರೈತರ ಕಷ್ಟಸುಖ ಗೊತ್ತಿರುವವರಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ತೆರಿಗೆ ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಾರದೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕ ಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಬೇವಿನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ದಿವಸ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.)

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಹಾಗೂ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮಲೆನಾಡಿನ ಜನರು ಬಹಳ ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ರೀತಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕ ಬೇಕಾದ್ದೇನೋ ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ದೇಶವೊಡನೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರು, ಮಲೆನಾಡಿನವರೇ ಆಗಲಿ ಬಯಲ ಸೀಮೆಯವರೇ ಆಗಲಿ, ಅವರಿಗಿಂತ ಕೀಳಾದೆಯಲ್ಲ ದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಹಾಕಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವ ಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕ ಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಎದ್ದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮೇಲೆಯ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಚೆನ್ನೈ ಆಕ್ಟ್ ತಂದಿರಿ. ಈಗ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಟೆಂಟಾಕ್ಸ್ ಬಂದಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಅಗ್ರಿ ಕಲ್ಚರರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಂದ ದಿವಸ ನಾನು ಊಟ ಮಾಡ ಲ್ಲೆ! ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಯಿತು. ಲಕ್ಷಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದ ನಾವುಗಳು ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಈ ತೆರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು ಆದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅವರ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಒಂದು ಹರಿತ ವಾದ ಕೊಡಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಸಲ ಕತ್ತು ಹಾರಿಸುತ್ತಾರೋ ಕಾಣೆ! ಅವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಾತ್ರ 'ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಕಡಮೆಯಾಗತಕ್ಕ ಹಣ ವನ್ನು ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳ ಲಿಲ್ಲ. ನುಮ್ಮನೆ ವಿರೋಧವಾದುದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುವು ದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡು ವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳಗಳಾಗ ದಂತೆ, ಮಲೆನಾಡಿನ ಕಷ್ಟಗನನರಿತು ಮುನ್ನಡೆಯು ವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಡಿ. ಆರ್. ಕರಿಗೌಡ (ಹಾಸನ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಟೆಂಟಾಕ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುವುದನ್ನು ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುಂದಿಸುತ್ತಾ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗು ತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು

ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಕೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ, ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಕ್ಷಣ ಅವನಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 3,000-2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಆರು ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನುಮ್ಮನೆ, ಶ್ಯಾನುಬೋಗರು ಅವನು ಇಂಥ ಬೆಳೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು ಬರೆಯು ತ್ತೇನೆಂದು ಹೆದರಿಸಿ ಲಂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಗಳಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇದ್ದ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಎರಡುಪಲ್ಲ ರಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಲಂಡ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಿವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಷ್ಟು ಜನರಮೇಲೆ ಇದು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ statisticsನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಕ್ಲೇರೈದರೆ ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೂ 3,500 ರೂಪಾಯಿ income ಬರುವ ಜನರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಹಳ್ಳಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶೇ 80 ಜನರಿಗೆ 1,000 ಬರುವುದೂ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಡೀ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ 20-30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿದ್ದರೆ, 70-80 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚಿದೆಯೆಂದು, ರೂರಲ್ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತೆಗೆದಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೆಂದರೆ ಗೊತ್ತಾಗು ತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೂ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಹಾಕಬಹುದಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ, ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ಜಾಗೃತ ನಾಶವಾಗುವ ಪೈರುಗಳಿಗೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಯನ್ನು 10 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿದ್ದುಂಟು, ನಿಜ. ಆದರೆ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಯನ್ನು ಪೈರುಮಾಡಲು ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ವಗೈರೆ ಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ಖರ್ಚನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಧಾರಣೆಯಾದ 15-16 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ, ಒಬ್ಬನು 10 ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆದರೂ ಒಟ್ಟು 150 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ, ಈರುಳ್ಳಿ ಎಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೇಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೀಜಹಾಕಿ ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಬೇಸಾಯಗಾರರು ವಿಪರೀತ ನಷ್ಟ ಬಿದ್ದು ಈಗ ಅವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಇಳುಕಿನ ದಿವಸವೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೀಜವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಈ ವರ್ಷ 10 ಮೂಟೆಯನ್ನು ಕೂಡ ತಂದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಜಾಗೃತ ಕಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಯ ವಿಚಾರ ಇರಲಿ, ಒಂದು ಎಕರೆ ಅಗತೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಬೀಜಕ್ಕೆ ಎಕರೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮೂಟೆಯೆಂದರೂ 30×4= 120 ರೂಪಾಯಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ 250-300 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೂ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 300 ಮಣದಮೇಲೆ ಆಗು ವುದಿಲ್ಲ. 1,000 ಮಣ ಬೆಳೆಯಬಹುದೆಂದು experts

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 300 ಮಣದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಮೇಲೆ ಎಂದೂ ಲಾಭ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲೂಗೆಡ್ಡೆ, ಕರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ರೆಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಧುವಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ, ಮೂರು ವರ್ಷ ಇರುವಂಥವುಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ, ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ, ಮಾವಿನಕಾಯಿ, ಅಡಕೆ, ಕಿತ್ತಳೆ, ಸೇಬು, ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಥವಾ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ಹೈರು ಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಸಂತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿದರೆ ರಸೀತಿ ಹೇಗೆ ತರುವುದು ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಇಂಥವೆಲ್ಲಾ ಬಡರೈತರನ್ನು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಮುಂತಾದವರು ಹೆದರಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವ ಯಾವ ರೈತ ತಾನೆ ಇವೊತ್ತು ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಹೆಸ್ರೂಲಿನಲ್ಲಿ ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಯಾರು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೋ ಇಂಥವೆಂಟು ಲೋಕ; ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಚ್‌ಗೇಜ್ ವ್ಯಾಂಕಿನಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವವರೇ ನೂರಕ್ಕೆ 90ರಷ್ಟು ಜನ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಮಾರುವ ರೈತರು 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಸುತ್ತಾರೆ, 3,000 ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೋ ತೆರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಗಾಡಿಗೆ ಸಾಲ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 100 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವವರು ಲೆಕ್ಕ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ oppose ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಕೂಡ ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲರೂ ಲೆಕ್ಕ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ. ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಇಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಇದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ. 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಜನರು ಈ ಮನೋಧರೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ ತಕ್ಕ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ Income-tax Billನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಎಂದು ಈ ಮನೋಧರೆಯ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಲ್ಲವೆನ್ನಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು, the method of getting tax from the raiyat on his income—ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೋದ ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು Land ಮೇಲೆ ಸರ್‌ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಮನೋಧರೆಯನ್ನು ತಂದು ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ವಾಪಸು ಹೋಗಲು ಹೋಯಿತು. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಯಾವರೀತಿ ರೈತರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ವಿಧ್ಯಾವಂತರಮೇಲೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕರಣಿಕರ ಅಥವಾ ಗುಮಾಸ್ತರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸ

ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥವನು ದಿನಚರಿ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ, ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಒರ್ಚುವುದಾದರೂ ಯೋ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ವಿದಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಕರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತೆರಿಗೆ ಅದರ ಇಷ್ಟು ಬಾಗಾಯಿತು ಜಮೀನಾದರೆ ಇಷ್ಟು, ಒಪ್ಪಿಯಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಆಯಾ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯಮೇಲೆ ಒಂದು ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್‌ಹಾಕಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಟ್ಟಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರು ದುರ್ಗ).— ಬೆಳೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ!

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.— ಆಗ ರಿಮಿಷನ್ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬರ ತಕ್ಕ ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯದಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ವಿಧಾನವೆಂದು ಅನೇಕರು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೈತರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದು ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಇತರರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ರೀತಿ ಸರ್‌ ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೋ ಎಂದು ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು 63 ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತಾ 'Composition of Agricultural Income-tax' ಎಂದು ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೋ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕರಿಗೌಡರು ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮನೋಧರೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದರಿಂದೇನೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ : ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಕರಿಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಮನೋಧರೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಳ್ಳಾರಿಯೂ ಸೇರಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 14 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳಿವೆ, ಅಂದರೆ ಜಮೀನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಷ್ಟಿದೆ. 25 ಎಕರೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವವರು ಪಡೆದಿ

3 P.M.

ರುವಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಸುಮಾರು 12 ಅಥವಾ 11 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಇರಬಹುದು, ಬಾಕಿಯಾದುದು 25 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಿರುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಳಭಾಗದ ಜನರು ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು 55 ಅಥವಾ 60 ಲಕ್ಷ ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಪೈಕಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್. ಈ ಮನೋಧರೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಇವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ದಾಮಾಷಾ ಪ್ರಕಾರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ 6 ಎಕರೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವವರು ಯಾವ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ ಈ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.)

ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆಲೂಗಡ್ಡೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಈರುಳ್ಳಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಆಗಲಿ 6 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವವರು ಸುಮಾರು 25 ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳ 11-12 ಲಕ್ಷ ಜನರ ಪೈಕಿ 50 ಸಾವಿರ ಜನರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿದೆ. 25 ಎಕರೆ ಪೈಕಿ ಎಲ್ಲವೂ ಬುಟ್ಟಿ ಜಮೀನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶ ಕೂಡ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾಲೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಭಾವಿಗಳಿಂದ ಕಪಿ ಹೊಡೆದು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶವೂ ಇರಬಹುದು. ಭಾವಿಗಳಿಂದ ಕಪಿ ಹೊಡೆದು ಮತ್ತು ಎರೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪಂಪ್ ಮೂಲಕ ನೀರನ್ನೆತ್ತಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಬೇಸಾಯಗಾರರು 7-8 ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯಬಹುದೇ ಹೊರತು ಕುಟ್ಟಿ ಜಮೀನು ಇರುವವರು 25 ಎಕರೆ ಇದ್ದರೂ 6 ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯುವುದು ತೀರ ಅಸಂಭವ, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಭಾಗ ರಾಗಿಗೆ, ಕೆಲವು ಭಾಗ ಜೋಳಕ್ಕೆ, ದನ ಮೇಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಬೆಳೆಗೆ ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾಕಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲ ರೈತರಿಗೂ ಈ ಬಲ್ಲಾ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಲೆಬ್ಬಪತ್ರ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಶಂಕೆಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಅಮೇಲೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೆಲವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿನೋಡಿದರೆ ಈ ಬೆಳೆ ಅಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿನ ಬೆಳೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಸರಿಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಪುಣರು ಮತ್ತು ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಾರರಿಗೆ ಮುತುವರ್ಜಿ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದು, ಒಂದು ಕಾಫಿ ಗಿಡ 30-40 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾಫಿ ಗಿಡಗಳು ಬಹಳ ಹಳೆಯದಾಗಿವೆ, ಇವರಿಂದ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವರು ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ 1951ನೇ ಇಸವಿಯ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಕೆಂಟೈಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಪರಮಾವಧಿಯು ದರ 4 ಆಫ್ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ 5 ಆಫ್ 6 ಕಾಸು ಹಾಕಿದೆ. ಅಂದರೆ 1 ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ 1/3 ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ 1/4 ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಆದಾಯ ಉಳಿದರೆ ಮುಂದಿನ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಬಂಡವಾಳವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ 5 ಆಫ್ 6 ಕಾಸು

ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವ ದರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಿಚಾರ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪೈಲೊಟಲ್ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 63ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ 36 ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 54 ಎಕರೆಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದಿದೆ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ 36 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 54 ಎಕರೆ ಒಳಗೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ದರವಿದೆ. 18 ಎಕರೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಇದೆ. 54 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಕಾಫಿ ತೋಟ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ 63ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ, ಒಂದು ಸೌಕರ್ಯವೇನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಅದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಎಲ್ಲದರೂ ಲೆಬ್ಬಪತ್ರೇಬೇಕು, ತೆರಿಗೆ ಆ ಲೆಬ್ಬಪತ್ರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. 54 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರಿಗೆ ಕೂಡ 54 ಎಕರೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವವರಿಗೆ ಏನು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಈ ಲಿಮಿಟ್ ತೆಗೆದು ಒಂದು (Slab) ಸ್ಲ್ಯಾಬ್ ರೇಟ್ ಪ್ರಕಾರ 54 ರಿಂದ 75 ಎಕರೆವರೆಗೆ, 75 ರಿಂದ 100 ಎಕರೆವರೆಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಅಥವಾ ದಾಮಾಪಾ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ದರ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈಗಿರುವ ಇಂಕೆಂಟೈಸ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಬ್ಬಪತ್ರ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೆಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಎಕರೆವಾರು ಹಣ ಕೊಡಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆಕ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಸಮಾಜವಾದದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಸಮಾಜವಾದದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ವಾತಾವರಣ ಸಮಾಜವಾದದ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ದೇಶ ಕಟ್ಟಲು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಆ ರೀತಿಯ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯಮಿತ್ರರು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮರೆತಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿರುವ ರಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಚೆನಾ ದೇಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿದ್ದಾಗ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಈಗಿರುವ ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲೂ ಕೊಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕೇತೋಟಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆರು ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಅಡಕತೋಟದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದು ಡಾಸಿ, ಎಂದು ವಾದಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಮಾಣ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸುಮಾರು 40 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಬಿಲ್ಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು

ಎಕರೆಗೆ 20 ಮಣ ಅಡಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುಲಕ್ಷ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯಲು 700 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಅಡಿಕೆ ಅಂದರೆ ಸಿಪ್ಪೆ ಸಮೇತ ಇರುವ ಅಡಿಕೆ. ಹದಮಾಡಿದಮೇಲೆ 16 ರಿಂದ 20 ಮಣ ಅಡಿಕೆ ಅದರಿಂದ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಹಸಿ ಅಡಿಕೆಗೆ ಲೆಬ್ಬು ಇಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ 500-600 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ 400 ರೂಪಾಯಿ ಸಹ ಇದೆ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆದು ಹದಮಾಡಲು 800 ರೂಪಾಯಿ ಏನೋ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತೋರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. 15 ಎಕರೆಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ತೋರಿಸಲಿ. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಷಡ್ಡ್ಯಾಲನಲ್ಲರುವುದು ಸರಿಯಾದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರುವ ವಿನಾಯಿತಿಗಳು ಸಾಲದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿನಾಯಿತಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನಾವು ತೆರಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಕಾರದ, ಒಂದುವೇಳೆ ಸಮಾಜವಾದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ, ಸಮಾಜ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣಬೇಕು, ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿಗೆ ತೀರ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಈ ಪ್ರಜಾಸ್ವಭಾವದ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಯಸುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಂದು ಪಾರ್ಷ್ವ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವೂ ಬಾಕಿ ಯವರು ಯಾರು ಏನೇ ಹೇಳಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿ, ಒಪ್ಪದೇ ಇರಲಿ ಆ ಪಾರ್ಷ್ವ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು; ಎಲ್ಲಾ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡ 1,000 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 20-25 ರಷ್ಟು ಖೋತಾಮಾಡಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಬ್ಬ ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ರೇಷ್ ಬಿಲ್ ತಂದು, ಟೆನೇಸಿ ಬಿಲ್ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿಸಬಹುದು ಆದರೂ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಇದ್ದೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೂ, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ರೇಷ್ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂರಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ, ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ನಿಗದಿಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and meet at 3-45.

The House rose for Lunch at Seventeen Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Forty-seven Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair]

(Sri B. Hutche Gowda rose.)

Mr. SPEAKER.—Some of the Hon'ble Members are in the Select Committee. I request them to give chance to others,

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್ (ಕೋಲಾರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸಾಯಿ ವರಮಾನದ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಆಶೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರಂಥ ಇಣಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಏನು ವುದನ್ನು ಮೊದಲು ತಂವಾಗ—ಅದರಲ್ಲೂ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಇದರ ಶಾಖೆ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬಂದದ್ದು ತಿರುವಾಂಕೂರು, ಕೊಚ್ಚಿನ್ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಯಿತು. ಯಾವ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದಂಥ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನೂ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ತಂದರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕ ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಜೀವನೋಪಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಒಂದು ಆರ್ಜನೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇಣಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕವರಿಂದಲೂ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನೂ, ಇವರನ್ನೂ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದೇ ಆ ದೃಷ್ಟಿ. ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು. ಜೀವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಒಂದು ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಯೋ ಅದನ್ನು ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರಲಿ ಬರದೆ ಇರಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧಪಡಿಸುವುದು ನೂಕುವಲ್ಲ; ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅವರ ವರಮಾನದ ಒಂದು ಪರಿಮಿತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಅದಾಯ ಹೊಂದಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವಾಗ ಇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ರೀತಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ ಒಂದು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡದೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದೆಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಿರುವಾಂಕೂರು-ಕೊಚ್ಚಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇ.)

ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ token tax ಎಂದು ಹೇಳಿ 14 ಅಣೆ ಅಥವಾ 1 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು 2-3 ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂತಲೂ ಬಾಕಿ ಜಮೀನು ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ—ವರಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ ಡೆವಲಪ್ ಇಂಕಂಟಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ಈಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಹಾಗೆ ವರಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೂಡ ಬೇಕೆಂತಲೂ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಿರುವಾಂಕೂರು-ಕೊಚ್ಚಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಸರ್ ಸಿ. ಪಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್‌ರವರು ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಡೆವಲಪ್ ಇಂಕಂಟಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದು ತತ್ವಿಕವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಮಾಡಿದಂಥ ಭಾಷಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊಸ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಲಿ ಯಾವುದೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ, 10 ರೂಪಾಯಿ 8 ರೂಪಾಯಿ, 6 ರೂಪಾಯಿ, 4 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವುದು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಧಾಟಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ವತ್ತೊಂದು ಧಾಟಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರಮಾನ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುವುದೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದರೆ ವರಮಾನದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಆಗಲಿ, ದೇಶ ಆಗಲಿ, ಜನಗಳಾಗಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿರಬೇಕು, ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಯಾವ ಒಂದು ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ವರಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದೂ ಕೂಡ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಿರುವಾಂಕೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಥವಾ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತು. ತಾವೂ ಕೂಡ ಆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಡೆವಲಪ್ ಇಂಕಂಟಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಯಾವ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗವನಕ್ಕೆ ತರತ್ತೇನೆ. ಚರ್ಚೆ ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಇತ್ತು. ಒಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಕಂದಾಯ ಎನ್ನುವುದು ಪೀಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಇರುವುದು ಬೇಡ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರದ್ದು, ಭೂಮಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವರಮಾನವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ

ದಕ್ಕಾಗಿ ಟೋಕನ್ ಟಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ 8 ಅಣೆಯಿಂದ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯವರೆಗೂ ಟಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇತ್ತು. ಜಮೀನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಟೋಕನ್ ಟಾಕ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು ಎನಾಯಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಒಂದು ವರಮಾನದ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆತನ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಆತನ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಎನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವ ಪರಿಮಿತಿಯ ಒಂದು ಮಟ್ಟ ಇದೆಯೋ ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟ ಹೋಗತಕ್ಕವನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ತತ್ವ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು ಕೂಡ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಯಾವ ಒಂದು ಹೊಸ ಧೋರಣೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಇದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪುರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಬರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಒಂದೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಈ ಭೂಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಶೋಧಗುತ್ತಿರಲಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಮನೂವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಎರಡು ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಪರಿಣತರಾದವರು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇರುವುದೇನೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ಮೂಲ ಭೂತವಾದ ಅಂಶಗಳು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿವೆ. ಅವರು 'ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳ ನಿತ್ಯ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ, ಆತನ ಉಟ್ಟ ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾಗ್ಗಿಯೇ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ರಾಗಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಇನ್ನೂ ಇಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ್ಯ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥ ಅನೇಕ ನೇಕ ಪದಾರ್ಥಗಳೇನೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದು ಕೊಂಡರೆ ಈಗ ತಾವು ಎರಡನೇ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ commercial crops ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ರಾಫರಕ ಬೆಳೆಗಳು commercial

crops ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಣಿನಕಾಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕವನು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಕೋಲಾರ, ತುಮಕೂರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಹಿಟ್ಟಿನ ಮುದ್ದೆ ಎಂದೂ ಮೇಣಿನಕಾಯು ಇಷ್ಟಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅವನ ಗೂಟ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ತಾವು ನಿನ್ನ ದಿವಸ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ದಿರೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಎಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ತತ್ವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಮೇಣಿನಕಾಯು ಸೇರಿಸಬೇಡಿ, ಅದನ್ನು ಬಿಡಿ, ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ನಿನ್ನ ಯ ದಿನ ಯಾವ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೋ ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತನ್ನಿ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮೇಣಿನಕಾಯು ಒಂದನೆಯದು. ಹಾಗೆಯೇ ಈರುಳ್ಳಿ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವು. ನಿತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಬದಲಿಗೆ ಸ ಬಂಧಪಟ್ಟವು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನೃಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇ, ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಮಾತು ಗಳು ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಕಟ್ಟಕಡೆಯದಾಗಿ ಆ ಕಂದಾಯ ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವರು ಯಾರೋ, ಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ultimately consumer pays, ಯಾವನು ಆ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೋ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಕಡೆಯದಾಗಿ ಯಾವ ತೆರಿಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರವೇನೂ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ತಾವು ನಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷಣದ ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಹೊರಿಸತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಿ ಉಪದ್ರವದಿಂದ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಕೂಲ ವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಈ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ಸಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ವಾದದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ನಿನ್ನ ದಿನ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅದಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರವಾದ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಅಂಶ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸುಸಂವರ್ಧಗಳೂ ಇವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. (a) ನಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ನಮೂದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. 6 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ commercial crop ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಒಂದು ಹೂವು, ಶಾಮಂಗೆ ಅಥವಾ ಸುಗಂಧರಾಜ ಹೂವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ; ಖಂಡಿತವಾ

ಗಿಯೂ ಒಂದು ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಾವು ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ಮೊದಲೇ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅಕಾಂಕ್ಷೆ ಇರುವಾಗ ಆ ರೀತಿ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಕೇವಲ ವರಮಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಮೂಲೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

4 P.M.

ಹೀಗೆ ತಾವು ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಆಗಲೂ ಕೂಡ ತಾವು ಇದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರುವಷ್ಟು ಹಣ ಖಂಡಿತ ನಿಮಗೆ ಬರಲಾರದು. ಈ ಇಲಾಖೆ ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಾವು ಒಂದು ಹೊಸ ನಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನೇ ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಟಿವರ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ನ್ನು ವಸೂಲಾಡಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಜಿಲ್ಲಾ ಮೊಟ್ಟೆಸರರನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ನಿಬ್ಬಂದಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ನಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಬ್ಬಂದಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗ ನಿಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾರ ನಿಮಗೆ ಖಂಡಿತ ಹಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾದ ಮೇಲೆ ನಾನೀಗ ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವೀಗ ಈ ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ 7,500 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ತಾವು ಹೇಳೋಣವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ವಿನಾಯಿತಿ ಇತರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈಗ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಈಗ ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರಿಗಿಬ್ಬರು ಗುಂಡುಮಕ್ಕಳೂ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ಮಾತ್ರ ಈ ಕಾನೂನು ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರವೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಜನರಿರಬಹುದು. ಇಂಥ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈಗ ತಾವು ತಂದಿರುವಂಥ ಮೂಲೆಯ ಪ್ರಕಾರ ವಿನಾಯಿತಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಈ ವಿನಾಯಿತಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರಿಯಾಯಿತಿಯೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅನೇಕ ಅವಿಭಕ್ತ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ಮತ್ತೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚಳ್ಳಾಭಿರಾಮೇ.)

ತರುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಎಷ್ಟೋ ರೋಷ ಹೊರಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಆ ಸಲಹೆ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದಿನ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಆ ಸಲಹೆ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಆಗ ಅವರು ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾಗಿ ಮತ್ತು ತರ್ಜುಮೆಮಾಡಿ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾದಂಥ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯವರ ಅನುಮೋದನೆಗಾಗಿ ತರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೊನೆಯಾಗಿ ನಾನು ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಂಥ 63ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲವು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿ ರೀತಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಒಂದು ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನೀಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ ನವರು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಎರಡನೆಯ ತರಗತಿ ಜಮೀನ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ 54 ಎಕರೆವರೆಗೂ ಕಾಂಪೌಂಡಿಂಗಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದನೇ ತರಗತಿ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಕಾಂಪೌಂಡಿಂಗಿಗೆ 18 ಎಕರೆಗಳವರೆಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಂಪೌಂಡಿಂಗಿಗೆ ವಿಚಾರ ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮನವರು ನಮ್ಮ ರೈತರನ್ನು ತಾವು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. "ಅವರ ಭಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ರೈತರನ್ನು ಪಾವತಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಈಗಲೇ ನಮ್ಮ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು" ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಯಿಂದ ಪಾಂಡುರುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ವಿನಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ 18 ಎಕರೆಗಳ ತನಕ ಒಂದು ಲಿಮಿಟ್ ಹಾಕಿ ಈ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ 54 ಎಕರೆಗಳ ತನಕ ಲಿಮಿಟ್ ಹಾಕಲು ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರು ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ಬೆಳೆಯಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಖರ್ಚು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ 54 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನಿಗೆ ಒಂದು flat rate ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ 100 ಎಕರೆಗೆ ಇಷ್ಟು, 100 ರಿಂದ 150 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮೆಯಲ್ಲಿ 150 ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಜಮೀನು

ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇನ್ನು ಇದರಂತೆಯೇ 150 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 500, 1,000 ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನವರನ್ನು ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 8-10 ಜನರಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಲಾರರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥವರಲ್ಲಾ 40 ರಿಂದ 60 ಎಕರೆಯೊಳಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನ್ದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಾವು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಲಂಬಿಸಿ ಒಂದು ಕಾಂಪೌನಿಟ್ ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಾವು ಕಂಡಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಾಫಿ ಪಾಂಡುರುಗಳು ರೈತರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವೇ ಅವರವರ ವರಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬೆಳೆಗಳವರಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈಗ ಈ 18 ಎಕರೆ ಮತ್ತು 54 ಎಕರೆಯೊಳಗೆ ಬೆಳೆಯುವಂಥ ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯಿತಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ವ ಜಮೀನು ಕಸಬಿನವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮಾಡುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪಾರ್ಟ್ I ಪೆಡ್ಲಿಂಗ್—ಮೊದಲನೆಯ 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೊತ್ತದ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ತೆರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿನಾಯಿತಿ ಇದೆ. ಇದರ ನಂತರ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ಬರುವ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ 9 ಪೈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದೂವರೆಯಾಣವಂತೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡುಬಂದಾಗಲೂ ಇದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇದು 20 ಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ವರಮಾನ ಏರುವವನಕ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಇಂಥ ಒಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿದಾಗ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳ ತೆರಿಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದರೆ ಎಂದು ನಾನೀಗ ಕೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವನ ಖರ್ಚು ಆತನಿಗೆ ಬರುವಂಥ ವರಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈಗ ತಾವು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ತೆರಿಗೆ ದರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಲು ತಾವು ಈಗ ಆ ಅಂಕಲಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಯಾರಿಸಿರುತ್ತೀರಾ? ಇಂಥ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಾವು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಹೀಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ತಯಾರಿಸದೆ ನಮ್ಮ 3 ಆಣೆ, 3½ ಆಣೆ, 4 ಆಣೆ, 4½ ಆಣೆ ಎಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡುವುದು ಒಂದಿಂತ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ತಾವು ಅಂಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಆಧಾರ

ಮಟ್ಟಕ್ಕೊಂದು ತನ್ನೊಲಕ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ವರ ಮಾನ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ, ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಲಾಭ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದಿದೆ, ಅದಕಾರಣ ಅವರಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಅರೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಹಾಗೆ ತಾವು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕಾಫಿಯವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನೀಗ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸರು ಈ ಕಾಫಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಅವರಲ್ಲೇ ಈ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಡ್ಯುಟಿಯಿಂದ ಶೇಕಡ 25 ಅಥವಾ 30 ರಷ್ಟನ್ನು ತೆರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಡ್ಯುಟಿಯಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಚಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಆ ಕಾಪಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಶೇಕಡ 30 ರಷ್ಟು ಆದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದು ಹೋಗುತ್ತ ಉಳಿಯುವ 70 ಪರ್ಸೆಂಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಈಗ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಕೂಡ ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಾಧನಾದಿಂದ ಅರೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ತಾಂತ್ರಿಕ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನು ನ್ಯಾಯವೇ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯವೇ ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾನೀಗ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಥ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತೋರುವುದು ತಾವು ಇದನ್ನು ಪುನಃರಿಶ್ಚೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವಂಥ ಆ ಒಂದು ವರಮಾನದ ಮಿತಿಯೇನಿರುವೋ ಅದು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತೆಂಬುದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತಾವು ವಿಧಿಸಿರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ ದರವೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಾವು ಈಗ ನಮ್ಮ ಆ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ:—ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂಥ ಬೆಲ್ಲ, ವೇಣಿನಿಕಾಯಿ, ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಸಾಮಾನುಗಳ ಧಾರಣೆ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿದೆ. ಬೆರೆಯುವ ದಿನೇ ದಿನೇ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕೀಗೆ ದಿನಂಶ್ರತಿ ಜೀವನದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಧಾರಣೆ ಒಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಕೀಗೆ ಏಕೆಂದರೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಾರದೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳ ಧಾರಣೆ ಒಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಧರ್ಮವೆಂದು ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೀಗಿರುವಾಗ, ಈ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಪ್ರಾಡೆಕ್ಟುಗಳ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಸರಿಸಮಾನಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳನ್ನು stabilize ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಅವರು ಈ ಒಂದು ಮಹಾ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಯಾವ

ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏನೇನು ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಅದು ಈಗ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯು ಈ ವರ್ಷದ ಎಂದರೆ 1955ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ 1ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಿಂದಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯು ಕಳೆದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಇದನ್ನು 1955-56ಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ 31-3-1955ರವರೆಗೂ ತೆರಿಗೆ ಬದ್ಧ ಹಾಗಾಯಿತು . . .

Mr. SPEAKER.—The Act will come into force from 1st April 1955.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—Yes: the year of income will be the previous year.

Mr. SPEAKER.—When the Act comes into force from the 1st of this month, it may be on any income that can be got by the agriculturist.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—Mr. Speaker, my measure of gratitude would be immense if only that is confirmed by the Hon'ble the Chief Minister, and if I get an assurance that what he means by the income that is going to be computed and in respect of which tax will be levied, is that which is derived from crops, whether it be commercial crops or otherwise, which will be raised from 1st April 1955 and other incomes that are going to accrue thereafter; but I am afraid, from the wording of the Section that is employed in this Bill, it appears to me, subject to correction, that the year of collection will start from 1st of April and therefore, it will be an income that has actually accrued and the commercial crops that are actually raised before the 31st of March 1955. I would certainly seek a clarification and I shall be very glad if it is so. If I get a clarification immediately, that will shorten my anxiety and also confirm your clarification.

Mr. SPEAKER.—As I can read the clause, that is what I feel.

Sri J. MOHAMED IMAM.—On a point of order. The Hon'ble Member is addressing the Finance Minister directly and seeking some clarification. Is it not obligatory on the part of the Chief Minister to reply instead of sitting grim?

Sri K. PATTABHIRAMAN.—I concede this, Sir, that I am not entitled to compel him to reply. Still my anxiety prompts me to make an appeal. Any way, I leave the matter there.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ. ಇಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ಪದಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಏಪ್ರಿಲ್ 1ರಿಂದ ಈ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಎಂದರೆ ಮಾರ್ಚ್ 31ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಬೆಳೆ Commercial crop ನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವಸ್ತುವಾದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರತದೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ 63ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಈ ತಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಈ ತರಹ ಕಷ್ಟಗಳಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಈ ಮಸೂದೆ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಾದ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಗಮನ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜನಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಬರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಆಶಯ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ: ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ಎಂದರೆ 1-4-1955 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಶಾಸನ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಈ ವರ್ಷದ ಏಪ್ರಿಲ್ 1ನೇ ತಾರೀಖಿನ ತರುವಾಯ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನದ ಮೇಲೆ, ಬೆಳೆಯ ತಕ್ಕ ಬೆಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಾದಂತಾದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಹಾಗೇ ನಾದರೂ ಒಂದು ಅನುವಾನವಿದ್ದು, ಅದರ ಉದ್ದೇಶವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ವಿರೋಧವಾದಂಥ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ Select Committeeಯವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಕನಸು ವಸನ್ವಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿಯ ಶಾಸನ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ರೈತ ತಾನು ಪ್ರತಿ ಬೆಳೆಗೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ ಲೆಖ್ತುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಈ ಶಾಸನ ತಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಗತಕ್ಕ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗಬೇಕೇ ಹೊಗತು ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರತೊಡದು. ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ, ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸಭೆಯವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳೊಡನೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತೋರಿಸಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಸಭೆಯವರು ಇನ್ನೂ ಯಾವದಕ್ಕೂ ದರೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ

ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದೂ ಒಂದು ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಯಾವುವುದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ದೇವರು ಕೂಡ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ಆಗಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದರಲ್ಲಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಂದಿತವಾಗಿಯೂ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಿರೀಕ್ಷೆ ನಿಜವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಸೂದೆಗಳಿಗೆ ಈಡೆ ಕುಳಿತಿರತಕ್ಕ ಜನ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದರೆ ಕೋಪ ಬರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದಾಗ ಮುನ್ನಿಗೆ ವ್ಯಾಕುಲವಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಇದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಳವಳ ಎನ್ನುವುದಾದ್ದರಿಂದ ನನಗಿನ್ನಿತದೆ. ಅದರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪವಾದಂಥ 5-10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಶಾಸನ ತಂದು ಅದರಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗಿರುವ ಭೂಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡುವ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಈಗಿರುವ ಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ, ಕೇವಲ ವರಮಾನದ ಮೇಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಕ್ರಮದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ರೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಆಶೆಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಹೊರತು ಒಂದು ಕಡೆ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ವರಮಾನದ ಮೇಲೂ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಎನ್ನುವ ದ್ವಿಮುಖವಾದ ವಸೂಲಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೇಹೊರದೇ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನವಾಧಾನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ತೊಡಕುಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವರಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ತಮ್ಮಗಳ ಬಿಡಾಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ (ಆರಿಸಿಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದು ಉಚಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕೇವಲ 15-20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಇವೇತು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅನವಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ

ದಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಧೃಢವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. "ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭಾರಿ ಬಡ್ಡೆ" 15-20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಾವುದರಲ್ಲಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೇ? ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಂಡ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ 15-20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತದಿಂದ ಜನರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಾವುಗಳು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಯಾವಾಗ ನಾವು socialistic pattern of society ನವಿಗೆ ಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆಗ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಇರತಕ್ಕವರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಜನತೆಯ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒರ್ಬು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ. ಅದನ್ನು ನಾವೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೂ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಸಮಯ, ಕಾಲ, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದೂ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯೂ ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ಯಾವುದಾದರೂ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರಮಾನ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಎದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಾವು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಆಶ್ವೇಷಿಸಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಅವರಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ವರಮಾನದ ಬಾಬುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ exhaust ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಏನೇ ಆದರೂ ತಾತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚಕಾಲ ಕಳೆದನಂತರ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ ಈಗ ಬಂದಿದೆ, ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪೆಡ್ಯಾಲಿಂಗ್ ತೆರಿಗೆನ ತೋಟಕ್ಕೆ 6 ಎಕರೆಗಳ exemption ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೆ 3½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನದವರೆಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ವರಮಾನದಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮೂದಿರುತ್ತದೆ. ವರ್ತಕರು, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ನೆರಳನ್ನಲ್ಲದ್ದು ದುಡಿಯತಕ್ಕವರು, ದುಡ್ಡಿನ ಬಲದಿಂದ ದುಡಿಯತಕ್ಕವರು, ಇಂಥವರುಗಳಿಗೆ 1,200 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ (ಒರ್ಬು ಜಾತ) ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಲು exemption ಮೊಬಲಗು ಎಂದು ನಿರ್ಧರವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿನಾದವನ್ನು, ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳುಮರಿಯಾದ ಯಾಗಿ ಮಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಮಳೆ ಬಿಸಿರೆನ್ನದೆ

ದುಡಿಯುವವನಿಗೆ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವಾತನು ಇವುಗಳನ್ನು ದಿವಸ ಕಾಯಕಷ್ಟ ಮಾಡತಾ ನೋ. ಯಾವಾತನು ದಿನವೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಆರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅಂಥವನಿಗೆ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿನಾಯಿತಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಸಾಲದು. ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ವಿನಾಯಿತಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದವರಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಡೆಮೆ ಎಂದರೆ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿನಾಯಿತಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು 1,500 ರೂಪಾಯಿ ವಜಾ ಮಾಡಿ ಉಳಿದ ಹಣದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಮೊಬಲಗನ್ನು 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ 2,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ: ಈ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ compound ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 6 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇತರ ಪೈರು ನೆಡುವಂತೆ ಸಮಾರು ಒಂದು ಗೇಣಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ನೆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 30 ರಿಂದ 40 ಗಿಡಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಒಂದು ಎಕರೆಯ yield ಏನು ಬರುತ್ತದೆಂದರೆ ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ 500 ರಿಂದ 1,500 ಕಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಫಲ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸರಾಸರಿ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 1,000 ಅಥವಾ 1,100 ಕಾಯಿ ಲೆಕ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇವೊತ್ತು 6 ಎಕರೆಗಳ exemption ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ 6,000-7,000 ಕಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿರುವ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಬೆಲೆ ಎಂದರೆ 1,100 ಕಾಯಿಗೆ 120-130 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅಂದರೆ 6 ಎಕರೆಗಳಿಗೂ ಸುಮಾರು 700-750 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಹಾಕಬಹುದು. ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ exemption ಕೊಟ್ಟು rounding ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ 6 ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾಂಗೋಲಿನ ಈ ವಿನಾಯಿತಿ ದೊರೆಯಬೇಕೋ, ಯಾರು ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಡದೆ ವಿವರಗಳನ್ನಿಡದೆ compound ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು 6 ಎಕರೆಗಳಿಂದ ಕಡೆಯಪಕ್ಷ 35 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಈ ಹೊಸ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದಬಹುದಾದ ವಿನಾಯಿತಿ ದೊರೆತಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 6 ಎಕರೆಗಳ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 35 ಎಕರೆ ಮಾಡಬೇಕು.

4-30 P.M.

ಆಮೇಲೆ, ಆರು ಎಕರೆಯಿಂದ 12 ಎಕರೆಗಳವರೆಗೂ ಎಕರೆಗೆ 12 ರೂಪಾಯಿ ನಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ತುಂಬ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ.)

ಒಂದು ಎಕರೆಯಿಂದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ವರವಾಸ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೂ ಖರ್ಚು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 12 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ದರವನ್ನು ಐದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ತುಂಬ ವ್ಯಸನವುಂಟು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರೈತರನ್ನು ಅಸಿಸಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂಬುದು, ಈ ತೆಂಗು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಸಿಸಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ನೋವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಳವಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ತೆರಿಗೆಗಿಂತಲೂ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ವಿಷಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಆಗಬಹುದಾದ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಕಂಪರಾಜ್ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ) ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು. —ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಣ್ಣಕಂಟ್ನಾಕ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲು ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ. ತೆರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನೋವುಂಟಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೂ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಸಮಾಜದ ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ 200 ಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ ಗಳವರೆಗೆ ವರವಾಸ ಕೊಡುವಂತೆ ಅಂದಾಜುಮಾಡಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಬರಲಾರದು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಬುಗಳಿಗೂ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಿದರು. ಹೋದ ವರ್ಷ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಕೆಲವಾರು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಮನೋದಯವನ್ನು ತಂದಾಗ, ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಣ್ಣಕಂಟ್ನಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವ ಮನೋದಯದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸಿದರು. ಆದರೆ ವಾದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ನಮಗೆ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಯಾವ ಬಾಬಿ ಸಹ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಆಗತಕ್ಕದ್ದಿದೆ, ಜೊತೆಗೆ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಸಾಲದಕ್ಕೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಕಟುವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸ

ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಆದಾಯ ಬರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ಅಥವಾ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಿಟ್ಟು ಗಾದರೂ, ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿವೆಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳಿದಾರೆ. ಇದನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಆಲ್ಲದೆ, ಬಹು ತೇಕ ಜನರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಯಾವ ಜನರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಇಲ್ಲ ನೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ತೆಂಗು ಮುಂತಾದ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ವ್ಯಾಪಾರದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ, ಆರು ಎಕರೆಗಳವರೆಗೂ ಈ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರು ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ commercial crops ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕುವುದಾದರೆ, ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸಾರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರವರು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆರು ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ ಬೆಳೆಸುವಂಥ ಜನ ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅಂಥವರು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಜನ. ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನೇನಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆದರೆ ಸಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನಿಗೇನೂ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನೇ ಒಂದು ಕಸದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಕಂದಾಯ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಹಜ. ಅದೂ ಇಷ್ಟೇ ಬೀಳಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ತೆರಿಗೆಯ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಸುಲಲಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ತಿದ್ದು ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ) —ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬಿಲ್ಲು ಅವಶ್ಯಕವೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೇನೂ ಅಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದರಿಂದೇನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯೆಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಏತಕ್ಕೋ ಕಾಣೆ ಆ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಗೆ ಮುರಿದುಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅಸಂಖ್ಯಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ನಡವಳಿಕೆ

ಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಜಿಗಣಿ ಮೇಲೆಯೇ ಕಾನೂನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ, ಬಿಲ್ಲು ಬಂತು, ಅದರಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ, ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ, ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಏಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೋ ಅದು ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಅರ್ಥಭಾಗ ಬರಬೇಕೆಂದಿದ್ದು ಈಗ 1/3 ಭಾಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಿತು, ಜೊತೆಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವವರು ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಪರಮಾವಧಿಯ ಪರಿಮಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಕಾಲವೇ ಕಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯರು ಕಟ್ಟುವರು. ನಾವು ಕಟ್ಟರೆ ಕಾಲ ಕಡುತ್ತದೆ.

ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಯಾರೂ ಎರೋಧಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವವರಿಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ'; ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವವರಿಂದ ಈ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ, ಆ ರೀತಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನೇಕರು ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈಗಾಗಲೇ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ತಪ್ಪು ಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು? ಇಷ್ಟು ಸಾಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ, ಇಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಮೀನಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅಂಥವರೊಬ್ಬರಾದರೂ ಎಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಏಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರವರ ಹೇಳಿಕೆಹಾಕಿ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಏನೇನು ವಿಷಯಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ scientific ಆಗಿ investigate ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಸಲ ನೂಕುವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ತಂದರೆ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ನಮಗೂ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಸಮಾಧಾನ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಯುತ್ತವಾ ಎಂದು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಎಲ್ಲುತ್ತದೆ! ಈ ರೀತಿ ಪಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ದಿಗೆ ಭಂಗ ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತರುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 3,50 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ 6 ಎಕರೆ ತೋಟವಿರುವವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತೀರಿ. 6 ಎಕರೆ ತೋಟವಿರುವವನಿಗೆ 3,50 ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ! ಈ ರೀತಿ ತೋಟ ವಿರುವವರಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತೋಟವಿಂದ 9ಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇರಾಖೆಯವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಬರಬಹುದು, ವಿನಾಯಿತಿ ಎಷ್ಟುಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ತಾರತಮ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಜಮೀನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನಾನೂ ಮತ್ತು ಲಿಗಡೇವರು ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕೋಲನಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಸಾಕಾ ದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಡೆ 160 ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಎಂಟು ಅಂಗ್ ಅಲ್ಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಬರ್ಚೆನು ಉತ್ಪತ್ತಿಯೇನು ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಿಂತ ಬರ್ಚೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅವರು ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಭಾವನೆ ಅಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ. ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆ ರೀತಿ ಇರುವಾಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಬ್ಬರಿಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಲಿಗಡೇವರು ಹೀಗೆ ಎಂಥ ಮೂರು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಪರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದೆವು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್‌ಟ್‌ಗಳು, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್‌ಪೀಶ್ವರ್ ಮುಂತಾದವರು. ಅವರೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಸಾಕಾರವಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದೂ ದೊರೆಯದ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ದರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿದ ಕೆಲವು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸುತ್ತಲು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಈಗ 120 ರಿಂದ 130 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ದರವಿದೆ. 300 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದಾಗ ಏಕೆ ದರ ಇಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಕೊಡುವ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಮಿನಿಮಮ್ ವೇಜಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಆಗಬೇಕೆಂದಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಬೆಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ, ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿಯುತ್ತಿವೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಆಗಬೇಕು. ಈಗ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾವು ಪರಿಮಿತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಹಾಕಬೇಕು, ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸಾಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಿದರು. ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಮವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಿನಿಮಮ್ ಸಂಪಾದನೆ 4,30 ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟರೆ ಅದು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಸಂಪಾದನೆ. ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಬಹುತವಾಗಿ ನಿಗದಿಯಾದ ಆದಾಯವಲ್ಲ. ಮಾವಿನ ಫಸಲನ್ನು ಈ ತೆರಿಗೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೋಲ್ಸ್ ಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮಾವಿನ ತೋಟಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ 6.7 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ 500 ರೂಪಾಯಿ ಸಹ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು? ಲೆಖ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು, ಹೋದ ವರ್ಷ 7,00 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗಿದೆ, ಈ ವರ್ಷ 700 ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ನಂಬುವುದು

(ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.)

ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಐವಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಅಲ್ಲದೆ ಫಸಲು ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇದೆ. ಹೊದಿಸಲಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇತರ ಮೇಲೆ ಇತರ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಾಕಿದರೆ ಈ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಈಗ ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿವಸ ಇದು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ, ಹಾಕರೇಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಷ್ಟವೇನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬಾಳೆಯಹಣ್ಣಿನ ಮೇಲೂ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಮಾವಿನ ಫಸಲಿಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟವಿದೆಯೋ ಬಾಳೆಯ ಫಸಲಿಗೂ ಅದೇ ಕಷ್ಟವಿದೆ; ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರೆ ಬಾಳೆ ಗಿಡಗಳು ಮಗು ಚಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಮಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎರಕೊಡ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

1955ನೆಯ ಇಸವಿ ಏಪ್ರಿಲ್ 1ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಇದರ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಅಂದರೆ 1955ನೆಯ ಇಸವಿ ಮಾರ್ಚ್ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸುಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಬರುವ ಬೆಳೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಹಿಂದಿನದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇರಬಾರದು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಈಗ ತಂದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವೇನೋ ಎಂದು ನನಗಿನ್ನಿ ಸುತ್ತದೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಯಂಕಂದೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾಗಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಡಿಸಿರು ತಕ್ಕಂಥ ಈ ಮನೋಧೇಯನ್ನು ಸರ್ವಧಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆ ರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮನೋಧೇಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. “ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸೂಲಿಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಹಾಕಿರುವ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಂದಿವೆ, ಇನ್ನೂ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದು ಹೋದಮೇಲೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗ್ರಾಂಟು ಅಥವಾ ಸಾಲವನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೇಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ನಾವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಾದರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸುಮಾರು 12 ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಪರ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನು ಕೂಡ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕದೆ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್

ಇತರ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಇದೀ 12 ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಿನಿಮಮ್ ಇರುವಾಗ ನಾವು ಅದನ್ನು 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಇದು ಹೊರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜವಾದ ತತ್ವದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಏಕೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಕೈಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂಬ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದೀ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಜನರ ಮೇಲೆ ಇದು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಐದಾರು ಸಾವಿರ ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥನಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ರೈತಜಾತಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತಜಾತಿಯವರನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬಹುದೆಂದು 63ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬಹುದು. ಮಿನಿಮಮ್ 6 ಎಕರೆ, 3,000 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಂದಿರುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಂಗು ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಎಕರೆಜ್ ಲಿಮಿಟ್‌ನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇತರ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಿನಿಮಮ್ 3,500 ರೂಪಾಯಿ ವಿನಿಯೋ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಫ್ಯಾಮಿಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 7,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ನಿವೃತ್ತ ಆದಾಯ ಬರುವವರಿಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೂಡ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೇವಲ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಆದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವೋ ಏನೋ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಒಂದು ಸಾರಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇತರ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಯಾರು ಹೊರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಡುತ್ತಾರೆ. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ; ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸಾಧಕ ಹಣ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಬಂದ ತೆರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊಸದರೆ ಕೇವಲ 1-2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅದಕ್ಕೇ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಒಂದು ಅನುಮಾನವಿದೆ.

5 P.M.

ಈ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನಲ್ಲಿ—

“The Act is proposed to be administered by the Revenue Department and except a sum of Rs.50,000 per annum for the additional ministerial staff and other miscel-

laneous expenditure, no other expenditure is expected to be incurred."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮುಖಾಂತರ ಕೂಡ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ; ಅವನ್ನು ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ Part I ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ flat-rate ಎಂದು ಹೇಳಿ 100 ಎಕರೆ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿಗದಿಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಷ್ಟು ತೊಡಕಾಗಲಾರದು. ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಹಣ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚುರಲ್ ಇಂಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲು ಕೇವಲ ಬಡವರಮೇಲೆ ಬೀಳದೆ ಯಾರಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಶಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವಾದದ ತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ (ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ).—ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್‌ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕಳೆದಸಾರಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದಾಗ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೇ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂತಲೂ ಮತ್ತು ಕಾಫಿ, ಕಾರ್ಡಮಂ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕೆಂತಲೂ ಯೋಚನೆಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ, ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳೆದಸಾರಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸಾರಿ ತಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಿರುವುದೇನೋ ಸಾಧುವಾದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ; ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವ ಮುನ್ನ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ನಾವು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗತಾನೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವಂತೆ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟುಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರು ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸದಲ್ಲೇ ಎಂದರೆ 16ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗಾಗಿ ಅವರ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅವರ ಅವಸರವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ಸೆರೆಕ್ಟುಕಮಿಟಿಯವರು ಅವರ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇರುವಹಾಗೆ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧುವಾದ ಅವಸರ ಅವಕಾಶವಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚನೆಮಾಡಿರುವಂತೆ ಅನೇಕ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ.

L.A.

ನಾವು ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುವಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಒಪ್ಪುವಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಾವು ಈಗಲೇ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದ ವೇಳೆಗೆ ತಂದು ಆಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ನಾವು ಆತುರ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿರುವುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರೈತರು ಈ ಬರ್ಚುಮೆಚ್ಚುಗಳ ಮತ್ತು ಆದಾಯ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ತೊಡಕುಗಳಿವೆ. ಒಂದನೆಯದು ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ರೈತರು ಬಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡುವುದು ಲ್ಲ ಪಚೆ ರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಇರಿಹರಿಸಲು ಒಂದು ಸರ್‌ಥ್ ಜರ್‌ಮೂಲಕ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಈ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದೆಂದು ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು. ಇದನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನುಳ್ಳ ರೈತರು ತಮಗೆ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಒದ್ದೆತ್ತನೆಗೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಡರೈತನಿಗೂ ಮತ್ತು ನೂರಾ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರೂ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಪರಿಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಪರವಾಳಿಲ್ಲ; ಇನ್ನುಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಈ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಈ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೇ ಜಮೀನಿರಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಟಾಬ್‌ಸಿಸ್ಟಂನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ 100 ಎಕರೆಯೊಳಗಿರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರೆಲ್ಲಾ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಈ ರೇಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಎಂತಲೂ ಮತ್ತು 100 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಜಮೀನ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ರೇಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಜನರು ಈ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡತಕ್ಕಂಥ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದಂಥ ಆದಾಯ ತಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂದಾಯವಾಗತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸರಳವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯತಕ್ಕದ್ದು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ.)

ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಆಗ ಜನರು ಈ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳ ಕೈವಾಡದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಈ ರೈತರನ್ನು ಆ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಈರುಳ್ಳಿ ಬೆಳೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗೆ ಕಬ್ಬು ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ, ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗು ಇದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆಳೆಯಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರೇ ಈ ಲೆಕ್ಕ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ರೈತ ಅವರ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಡಹಾಗಾಯಿತು. ಹೀಗಾದರೆ ರೈತನಿಗೆ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದರ ಬದಲು ಎಂಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಷ್ಟು ಎಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಾಗಿದ್ದವರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಸಹ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಹೀಗೆ ಅವರು ಪಹಣಿ ಬರೆಯತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಜರಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಪಹಣಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಸುಳ್ಳು ಪಹಣಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಈಗಲೂ ಆ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಜುಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ.—ಆದರೆ ಆ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರೈತನು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಪಂಚಾಯಿತರು ಇದರಲ್ಲಿ ಬಂಡಿತ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿದಾರರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಏನೂ, ಅಥವಾ ಪಂಚಾಯಿತಿದಾರರು ಮಾಡಿದ ತೀರ್ಮಾನದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಸಲ್ಲಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಹೊಡೆತದಿಂದ ರೈತರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿನಗೆ ದಿನ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ಈ ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ

ಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ರೈತರೂ ಸಹ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವಾದ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ವಾದ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ಮರೆತಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಯಾವ ರೈತನಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅವನು ಸರ್ವಿಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ರೈತನು ತನಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದಾದ ಆದಾಯವನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಆದಾಯದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಈ Agricultural Income Tax ಸಹಕೊಡಬೇಕಾದಂಥ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು ಒಂದು ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದೇ ರೈತನಾದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವುದರ ಮೇಲೂ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ರೈತ ಎರಡು ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಂಠಿತಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು protection ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ affect ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಯಾರಿಗೂ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಈ ಮನೋದೇಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ರೈತನ ಹಿತವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬರಲಾರದು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ 6 ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳ ವರೆಗೂ; ಕಾಫಿ, ಏಲಕ್ಕಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ 18 ಎಕರೆಗಳ ವರೆಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಬಂಡಿತ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ತೀರ ಕಡಿಮೆ. ಜಾನಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ನೋಡಬೇಕು. ಕಾಫಿ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಟೀ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಇದಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಹಾಗೆ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಬರದಿದ್ದುಮೇಲೆ ಈ ಮನೋದೇಯನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು ರೇಸೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರಾಜ್ (ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ-ಗುಡಿ ಬಂಡೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದೆಂದು ಮಾತುಗಳ

ನ್ನಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕಬ್ಬು ನಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಶಬ್ದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಗೂ, ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪನಿಯಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಾಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಾದರೂ lift irrigation ನಿಂದ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲೂ 12 ತಿಂಗಳ ಬೆಳೆ ಅದು; ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಅದು 12 ತಿಂಗಳ ಬೆಳೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ವಿಶೇಷ ಬರ್ಚಿದೆ. ಬತ್ತ ನೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಕಳೆಕೀಳುವುದು, ಕಡಿದು ಗಾಣ ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಲಾ ಕಳಗಿನ ಪ್ರತಿನಂತೆ ನಮ್ಮನೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಬ್ಬನ್ನು ಕಡಿದು ಒಂದು-ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳ ವರೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ಗಾಣಕ್ಕೂ 20-25 ಜನರು ನಿಂತು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಕಷ್ಟಬಿದ್ದು ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಬರ್ಚಿನ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಬರ್ಚು ಬೇರೆ. ಕಬ್ಬಿನ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಕ್ಕೆ 1 ರೂ. 2 ಆಣೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 1 ರೂ. 2 ಆಣೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಣಕ್ಕೆ 2 ರೂ. 4 ಆಣೆ ಬಿದ್ದರೆ, ಈಗಿನ ಧಾರಣೆ ಕೂಡ 2 ರೂ. 4 ಆಣೆ ಇದೆ. ಅನೇಕ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಗಾರರು ನಷ್ಟ ಬಿದ್ದು ಈಚೆಗೆ ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನೇ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಹೋದಿಲ್ಲ. ನಾನೇನೂ ನಿವೃತ್ತ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿವೃತ್ತ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅವೇಕದ ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏನು ಬುದ್ಧಿಯುಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ರೋ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ದರಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ರೈತರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಏನೇನೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ದಿರಿ. ಡಾ|| ನಾಗನಗೌಡರು ಬೆಲ್ಲದ ರಫ್ಟಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರೆಸ್ ನೋಟನ್ನೂ ಕೂಡ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ರೈತರು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. Income ಎಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇ? Our Chief Minister is known for his humour and temper. ಅವರೇನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದನ್ನು ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕಾಣೆ. April first is known for fooling.

MR. SPEAKER.—Those words should not be used here.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರಾಯ.—‘April fool’ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಇವರು ಮಾಡಿರುವುದೂ ಅವರ temper ಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅವರು ಇದರಿಂದ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ ಬೇಕೆಂದರೆ ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಒಳಗಿನ ಪಟ್ಟಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತೆರಿಗೆ

ಗಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೆ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರಾದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ಅದಿಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ನೆನಿಸ್ಕಾಪಟ್ಟ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಎಳೆಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಪಾನ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆ ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ರೈತನ ಕೈಕಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುವುದೇಕೆ? ಒಂದುಕಡೆ, ಅವನಿಗೆ ಏನೋ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಜೊತೆಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಸೇರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ, ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲದ ವಿಷಯದ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹುತೇಕ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಎದುರಾಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ತಿಳಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಜೀವನದಿಂದ ಯಾರೂ ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ, ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 10 ಐದು ಆರು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ಚಿಕ್ಕ ಹಿಡು ವಳಿದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯೆಂದು ಅನೇಕರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಒಂದಾಣೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಧಾಣೆ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ ಅವನ್ನು ಹೊರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ವಂತರಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಕಿಕೊಡದು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಳೆ ದಳಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೆ, ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಸ್ವಲ್ಪದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರಹದ ಮಳೆಗಳಿಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಇದೆ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯವಾದರೆ ಅದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿರಾ ಹೊರಟೇಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಬೆಳೆ ಬಂತು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪನ್ನದ ಮೇಲೆ ವರಪಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಇದನ್ನು ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ತಂದದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ತಿಳಿಸುವಾಗ ಈ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯ ಮೇಲೆ ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಇದು ಯಾವ ನೀತಿಯುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇ.—ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ನೀತಿಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪೌನಿಗ ಕಮಿಷನರವರ ವರದಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನೂಡಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ವೇಳೆಗೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷವಾದ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮಾನತೆ ಇರಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಬಲನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಆರಾಮ ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಸಮಾಜ ನೀತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನ ಬರತಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಇವತ್ತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೇ ನಾವು ವಾದ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನ ಬರತಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕು, ವಿಧಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೀರೋ ಆ ಮಾರ್ಗ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಇದುವರೆಗೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ, ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸದಸ್ಯರ ಚರ್ಚೆ, ಚರ್ಚೆಗಳಿರು ಬಂದಿವೆ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ವಿಷಯ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಕಾನ್ಸೆಪ್ಟ್ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಅನಂತರ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಯಾವ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಏನೇನು ಕಷ್ಟಗಳು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರ ಕಷ್ಟ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆಯಾ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಗಳು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಫೆಬ್ರವರಿ ಏನಿದೆ ಈ ಫೆಬ್ರವರಿನಲ್ಲಿ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಏರತಕ್ಕವರಿಗೆ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ 6 ಕಾನು ಎಂದು ಜನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 3 ವರ್ಷಕ್ಕೆ, 5 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿ ಕ್ಷಾಮ ಸರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವೊತ್ತು ನಾವು ಏನು ಒಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ

ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು, ಹಾಗೆ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಕೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮನೂವೆ ಬಂದಾಗ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಂತು. ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಪುನಃ ಸಭೆಯನ್ನು ಕೇಳಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾಳೆ ದಿವಸ ಕಾಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಮತ್ತು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ರೈತ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಧಾರಣೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅವನಿಗೆ ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಎತ್ತು, ಕರು, ಮತ್ತೊಂದು ಮಗದೊಂದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಧಾರಣೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕಡಿಮೆ ಆದೀತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಇಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ವರ್ತಕರು ಲೆಕ್ಕ ಇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಲೆಕ್ಕ ಇಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯದೂ ಲೆಕ್ಕ ಇಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಒಂದು ಗುಂಪು ಏನಿದೆ ಇವರು ಲೆಕ್ಕ ಇಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರೆ ಇವರನ್ನೂ ಶೋಷಣೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಲೆಕ್ಕ ಇಡದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ನಾಲ್ಕು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಲು ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಈ ಮನೂವೆಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಮನೂವೆಯಿಂದ ರೈತರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದು ಅನೇಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳು ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು—ಮೂಡಿಗೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು.....

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಯ್ಯ.—ಇವರೂ—ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಬಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯು ನಾಳೆಗೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ನಾಳೆ ಗೋಲ್ಡ್ ಡ್ಯಾಟ ಕಮಿಷಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ.....

5-30 P.M.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—As already

scheduled, it is better that preference be given for discussion on the Report on Gold Duty Committee tomorrow, Sir.

Mr. SPEAKER.—I have no objection. It must be settled between the Industries Minister and the Finance Minister.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—The point is this. Yesterday you were pleased to say that if it is necessary, we can have a night session. We are prepared to sit for any length of time. I am appealing to the Chair. As you know, everyone of us is hard-pressed for time; every minute has become so important. It is not the intention of the Government to curtail discussion, as has been made clear more often than once. There are precedents elsewhere also that in discussing financial and other important measures, in order to save the time of this House, according to your discretion you may regulate the timings. At any rate, we on the Treasury Bench are prepared to sit as long as it is necessary. After all, as you were pleased to observe yesterday, this is just the first stage and first stage is not the last stage. We now send this Bill to the Select Committee and when the Bill comes back from the Select Committee in the second stage, if the House so feels, nothing prevents them from throwing it out. Then comes the final stage of taking up the Bill clause by clause. So, this is not the be-all and end-all. This is just the commencement. I think such of the Hon'ble Members who want to have their full say, and very full say, will have many more opportunities than one. Therefore, I humbly appeal to you to regulate the time and see that the programme as appointed is as far as possible adhered to. I make this appeal in the interest of the business of the House and also in the interest of the Treasury Bench. I make a special appeal to you to enable the Government to move the Report for consideration tomorrow as already scheduled.

Mr. SPEAKER.—It all depends upon the Hon'ble Members. If we can sit late, both today and tomorrow we can finish. It is not much. There are instances in other Assemblies where Hon'ble Members have sat even in

Lok Sabha till 12 o'clock midnight; of course, not at all times.

Dr. R. NAGAN GOWDA (Minister for Agriculture).—Sir, both yesterday evening and this morning, this Bill was discussed at length and it was understood that we should be able to send this to the Select Committee today. I think it will be better if we sit a little bit late this evening.

Mr. SPEAKER. It will be quite possible, if we sit till 7-30 P.M., to finish discussion on this Bill and send it to the Select Committee.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಂ. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಮ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೂಕೂಡ ಬರಲಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ, ಫಾರ್ಮ್‌ಯಲ್ಲ; ರೈತನಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರೈತನಿಗೆ ತುಂಬ ಅನಾನುಕೂಲವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈದಿವಸ ಒಬ್ಬರೈತನಿಗೆ 5 ಸಾವಿರ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರದಾನ ಈ ಈರುಳ್ಳಿ-ಫಲ್ಗುಣ ಶಾಮಂತಿಗೆ ಹೂ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೆಳೆಗಳಂ ಬೀಳಲಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೀಗ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಬಡೆಕೆ, ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಇವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನ ಪರಮಾಪದಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಎಷ್ಟು ರೇಷೆಂಟ್‌ನನ್ನು ತೀವು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅಂತೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಬಿಲ್ಲನ್ನೇ ತರಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಒಂದು ಹೊರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನಿಸಿ ಆತನಿಗೆಲೂ ಏನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಒಂದು ಟೆನೇಸಿಬಿಲ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ತಂದರು ಅದಾಯಿತು, ಈಗ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಮ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಿಲ್ ಎಂದು ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳಿದ್ದಾಗಂತೂ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ರೈತರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ತುಂಬ ನರಳಿದ್ದಾರೆ. ಏನೋ ಈ ದಿವಸವಾದರೂ ಆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ, ರೈತರು ಇನ್ನಾ ದರೂ ಸುಖದಿಂದಲೇ ಹುಡುಗು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾವು ಪುನಃ ರೈತನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು-ಇವರು ಮತ್ತೆ ಆ ಬೇಲಿ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ದಾರಿಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ ಒಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ರೈತರನ್ನು ನಾವೀಗ ಎಷ್ಟು ಕೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೀಗ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಏನೇನು ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾಗಬಹುದೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೀಗ ಕೆಲವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ

(ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ.)

ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗೇನೋ ಈ ಕಾಫಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿ ಕೊಂಚ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಇವರ ೮೩ ಅ 19,99ರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, 1939-40ರಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾವಿನ್ಸಿನಲ್ಲಿ 47,964 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಫಿ ವ್ಯವಸಾಯ 95,739 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ 37,470 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಅಂದರೆ 1953ಕ್ಕೆ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯು 99,770 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಏರಿತು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ವಾಲ್ಮಿ ಹೆಚ್ಚುವುಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 90,380 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇದು 47,940 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಏರಿದೆ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಾಫಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳೆಯೂ ಸಹ ಬಹಳ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಕಂಪ್ಯಾನಿಯಲ್ಲಿ 76,271 ಟನ್ ಕಾಫಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ಇಳಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾಫಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತರುಗಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದು ತಾವೇನಾದರೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದರೂ ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಜಾಂತ ಹಾಗಿಲ್ಲ; ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ತುತ್ತಾರೆ. ಟನ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾವೀಗ 120 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ತಹವರೆಗೂ ಈ ಎಕರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಡಿವಿಡೆಂಡನ್ನು ಹಂಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡ್ರೆಡ್ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಒಂದಕ್ಕೆ 21 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಎಕ್ಸೈಜಿಡ್ ಡ್ಯೂಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾವು ಮಣ ಒಂದಕ್ಕೆ 21 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಕ್ಸೈಜಿಡ್ ಸುಂಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. 12½ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸೇಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ 3 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಕ್ವಾಯಿಬೇರೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಕಾಫಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳು; ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಅಂತೂ ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಾಫಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. 1930ರಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆರೆ ಪೂರಾ ಇಳಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಮಣಕ್ಕೆ 3½ ರೂ. ಪ್ರಕಾರ ಮರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಹೀಗಾದರೆ ಅವರು ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಬಾಕಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ಈ ಕಾಫಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ 10 ಎಕರೆ ಕಾಫಿ ತೋಟ ಉಳ್ಳವರು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಈ ಕಾಫಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ತೊಂದರೆಗಳೇನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಾಫಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯರುಗಳ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. 10 ಎಕರೆ ಕಾಫಿ ತೋಟವು ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅದರ ಖರ್ಚು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜಅರಸ್.—ಕಾಫಿ ತೋಟ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಆಳಿಯಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ.—ಕಾಫಿ ತೋಟ ದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಗಳದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅಳಿಯಂದಿರಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಅಳಿಯಂದಿದ್ದರೆ ಮನೆ ತೋಳಿಯವರು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ.—ಮೈಸೂರು ಬ್ಯಾಂಕ್, ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಜಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ಠೇಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯರು ಇದೇ ಸಾಲ ಮಾಡಿರುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. 1940ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಹಾಳಾದಾಗ ಹೆಗ್ಗಸರ ಮೈಮೇಲಿನ ಚಿನ್ನ ಮಾರಿದರು, ಮನೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿದರು. ಕಾಫಿಗೆ ದರಬಂದಾಗ ಸಾಲಪೋಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಗಡೆ export ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದುದರಿಂದ ಕಾಫಿ-ಬೆಳೆಯುವವರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಾವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನಾದರೂ ಬರಲಿ, ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವರಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮರೆನಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ವತ್ತೆ, ಸ್ಕೂಲು, ಯಾವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಅವನ್ನು ಕಾಫಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯರುಗಳು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೂಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕಾಫಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯರುಗಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಉದಾರವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈಗ ತಾವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾಫಿ ಏಜಾರದಲ್ಲಿ ಇದು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ ಸಂಬಂಧಪಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು General Income-tax ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ proposal ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೊಡಲಪಟ್ಟ ಬಡ್ತಿ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯು ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಆದಾಂತರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಈಗಲೇ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ, ನಾಳೆಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಳೆದ್ದು ಬಿಲ್ ಪಾಸ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಕ್ವಾಂಟಿಟಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ರೈತರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಪಾನುಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಕಿನದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಂತ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಶಿವನಂಜೇಗೌಡ (ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು).—
ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು
ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ನಾನು ಇದರಲ್ಲಿ
ಭಾಗವಹಿಸುವರವೆಂದು ಇಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಸದಸ್ಯರ
ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನಂತೆ ಈ ಚರ್ಚೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರ
ವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇರುವುದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾತು
ಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಪ್ರಭುಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾ
ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಸಂಸ್ಥೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾ
ರೆಯೋ ಅಂಥವರ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅನೇ
ಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೂ ರೈತರನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳು
ವವರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸಭಾನಾಯಕರಾದ ಮಾನ್ಯ
ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಭೆಯೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು
ಕೇಳಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ
ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಆದರ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ ಎಂದು ಮನ
ದಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ.
ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಡೆ ಕೈತ್ತೋರಿಸಿ
ಮಾತಾಡುವುದು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ
ಮನೋದಯವನ್ನು ತಂದಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ
ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು
ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರತಕ್ಕವರು, ಹೆಚ್ಚು ವರ
ಮಾನ ಬರತಕ್ಕವರು, ಇಂಥವರ ಮೇಲೆ ಈ
ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗ.
ದೇಶಾದ್ಯಂತವೆಲ್ಲ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು
ಸುಮತೆ ವಹಿದರೆ ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬಡ ರೈತನ
ಮೇಲೆಯೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪು
ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ
ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಬಹಳವೇರಬೇಕು. ಶ್ರೀ
ಹೊರದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ
ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಒಂದು ವಿಚಾರವಾದೋಣ,
ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕಂದಾಯವನ್ನೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು
ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ತಂದಿರುವ ಮನೋದಯ ಪ್ರಕಾರ
ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ್ದೇವೆಯೋ
ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ
ಮಾಡೋಣ. ಆಗ, ಇದರಿಂದ ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ತೊಂದರೆ
ಯಾಯಿತು, ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ
ದರು ಎಂಬ ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು
ಜನರು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ
ಹಳ್ಳಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ
ವರಮಾನ ಬರುವವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಸಮಾ
ಚಾರಗಳು ಹರಡಿದರೆ ಅವರು ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ
ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ತಂದಿರುವ ಕಾನೂನು
ನಿಂದ ಬಡರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಯೂ
ಆಗಲಾರದು. ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರುವವರು, 20 ಸಾವಿರ
30 ಸಾವಿರ ಹೀಗೆ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ಈ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶ
ಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ, ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ದ
ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ
ನಾನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಸೆರೆಕ್ಸ್
ಕಮಿಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ
ಬೇಕಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ
ವಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೊಡಬಹುದು.
ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ನೆ ದೂಷಣೆ
ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ.

ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾಗುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು
ಮಾಡಲು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೋನೋ
ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡ
ಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇಷ್ಟು ಹಣ
ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನೀವು ಇಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳು
ತ್ತಾರೆ. ನೀವೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರೂ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಸಹಾ
ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬರುವ
ಹಣವನ್ನು ಬಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ
ಎಂಬುದು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಈ
ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗ
ಲಾರದು. ಹಿಂದೆ ದೇಶವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತೇವೆ,
ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಏನೇನು
ಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ
ಕಾರ್ಯಗಳು ಏನೇನು ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ
ವನ್ನೂ ಸಾಧನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ,
ಅವರಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರ್ಬಿ ಮಾಡದೆ
ಮಾಡಿ ಎಂದೂ ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ! ದೇಶದ
ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಾ ಬರ್ಬಿಮಾಡಿ ದೇಶವನ್ನು
ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ,
ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನೂ ಸಹ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದದ್ದು
ಧರ್ಮ. ಹೀಗೆಮಾಡಿ ದೇಶವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿ
ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳು
ವುದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಂಶ
ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೋಚನೆಮಾಡಿಬೇಕು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರು
ತ್ತಾರೆ. ಅಂಶಗಳ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ನಾನು ಒದತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡ
ಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಯಾರು ಯಾರು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ
ರೆಯೋ ಅವರಲ್ಲಿ ರೈತರೇ, ನಾನೂ ಸಹ ರೈತನೇ. ಈ
ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ
ಬೆವರಿಗೆ ಈ ರೈತನು ಜನ ತುತ್ತಾದರೆ ಕಷ್ಟ. ಅದು
ತಪ್ಪು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತಹ ರೀತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ
ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ತತ್ವವನ್ನು
ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮನೋದಯವಿಲ್ಲದ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇ
ಕಾದದ್ದು ಧರ್ಮ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ದಯವಿಟ್ಟು
ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿ
ಟಿಗೆ ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು.
ಅವರು ಸದಸ್ಯರುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿ
ಶೀಲನೆಮಾಡಿ ನೂತ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನ
ಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಭೆಯ
ಮುಂದೆ ತರುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ
ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿ
ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ಧಮ್ಮ (ದಾವಣಗೆರೆ).—
ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್
ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನುಮೋ
ದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ
ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು
ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ; ಹಾಗೆ ಕೇಳು
ತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ
ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದ
ಕ್ಕಾಗಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕದೆ ಇದ್ದರೆ
ವಿದಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು
ಇಚ್ಛಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಸಂತೋಷವೇ.

(ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.)

ಅದರ ಅದನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ರೀತಿ ಸಂಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದೊಂದೇ ನಮಗಿರುವ ಕೊರತೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ಬರುವುದರಿಂದೇನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೆಂದರೆ ನಮಗಲ್ಲ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಥ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳ ಏಜಾರ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಜಿಲ್ಲೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರದೇ. ಅಲ್ಲ ಇನ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ನವರು ಬಂದರೆ ದರೋಡೆಕೊರರು ಬಂದರು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ! ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಇನ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ನವರು ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿದರೆಂದರೆ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬಂದು ತಮ್ಮ (ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ ನವರ) ಹತ್ತಿರವೇ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಚಾಪೆ ಕಳಗತೊಂದರೆ ರಂಗೋಲೆ ಕೆಳಗೆ ತೂರುವಂತಹ ವರ್ತಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತೆಂದರೆ ನಡುಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬಡ ಬೋರೇ ಗೌಡನ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೀರಲ್ಲ; ತೋಳನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆ ರೈತನನ್ನು ಈ ಇನ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಲ್ಲ. ಇದು ಬೇಡ. ನಿಜವಾಗಿ ಬಡರೈತರೂ ಬ್ಲೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ರೀ ಸರ್ವ ಮಾಡಿ; ರೈತರು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಅವರಿಗೂ ಇಲ್ಲವೇ? ಅವರೂ ಖಂಡಿತ ಅವರ ಶಕ್ತಿಗನು ಗುಣವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಕಿ; ಬಡವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಕಿ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 'ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ concession ಕೊಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು. ಈ ಇಲ್ಲ ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಎದಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಡವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕ ವಾದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಇವು. ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಯು ಬಡವರ ಕಸೂರಿ. ಶ್ರೀಮಂತರಾದರೆ ಕಸೂರಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಬಡವರ ಬಾಣಂತಿಯರಿಗೆ ಪರಮಾಪದಿ ಇದು. ಈ ಹೊತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಗೆಡ್ಡೆ ಅನೇಕ ಬಡ ಸಂಸಾರಗಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಎರಬ್ಬಂದರೂ ಉಳಿ! ಇಂಥಾದ್ದು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ತನ್ನಿ. ಈ ಹೊತ್ತು ರೈತರಿಗೇನು ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ, ಈರುಳ್ಳಿ, ಉಪ್ಪು, ಹಣ್ಣು, ಹಣ್ಣು, ಸೊಪ್ಪು—ಇವುಗಳೇ ಅವರ ಆಹಾರ. ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ವೆಂದು ಹೇಳಿ ಇವರಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುವುದೇ? ಶ್ರೀ ಎ. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಅಂಥ ಬಡ ರೈತರಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

6 P.M.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.—ಈ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಡಿ. ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಮಗೇ ಬಂಧನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಈಗ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಚೆನ್ನಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಆಕ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರವೂ

5 ಎಕರೆ, 10 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಮಿನಿಮಂ ಎಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ವಿನಾಯಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ತಡೆದರೆ ಚೆನ್ನಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರ ಜಮೀನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬರುತ್ತದೆ. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ತಾನೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಇಂಥ ಏನು ಕಾನೂನು ತಂದರೂ ನಮಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಇತ್ತಕ್ಕಡೆ ಚೆನ್ನಿ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ Income tax ಒಂದು ಹೇಳಿ ತರುತ್ತೀರಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾನೂನು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಕುರಾವಿ ಬಂದಹಾಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊದ ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತೇವೆನ್ನುತ್ತೀರಿ; ನಮ್ಮಂಥ ತಿಳಿಯದಿರುವವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳಿತಾನೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾವ ಮಹಾರಾಯರು ತಂದರೂ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ! ಮೇಲಾಗಿ ಹತ್ತಿಗೆ, ಕಡಲೆಕಾಯಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹತ್ತಿಗೆ, ಕಡಲೆಕಾಯಿಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೆಳೆಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕುರಿಯ ತುಪ್ಪ ಬಿಡದೆ. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಪೈರುಗಳಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತಿಗೆ ಬೆಳೆಯಲ್ಲೂ M. A. V. ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ರೂಢಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಹಂಚಿರುವ ರೈತರು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಮಿಶ್ರಬಿಜ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ದರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೇನೂ ಗಿಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ M. A. V. ಎಷ್ಟೇ ಮಾಡಿದರೂ ಒಂದು ಸಾರಿಯೂ ಆ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟವಿದ್ದು ಪೈರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕಡಲೆಕಾಯಿನ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. 10-15 ಎಕರೆ ಇರುವ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯರು ಕೂಡ 2-3 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಹಾಕಿ ಬಾಕಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಗೆಯನ್ನೋ ಬೇರೆ ದವಸದಾನ್ಯಗಳನ್ನೋ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಂದ ನಿಮಗೇನು ದುಡ್ಡು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ? ಅದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂತೆ ಮಾಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಿನಾಯಿಸಿರುವ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. 10 ಎಕರೆ ತರೀ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು; 5 ಎಕರೆ ಬಾಗಾಯಿತು ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ 20 ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ಯಾದರೂ ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವಂತೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೂವಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಭಗವಂತನ ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೂವು ಹಾಕರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇಂದು ಅಂಥ ಹೂವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಇದರಿಂದೇನು ದೊಡ್ಡ ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ನನಗಿಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೂವು ಇರುವುದೇ ಇಂಥ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿರುವಾಗ, ಇದಕ್ಕೇ ಹಾಕಬೇಕೋ ಕಾಣೆ. ಹೂ ಬೇಕೆಂದರೆ, ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ತಾವು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಅದನ್ನೇಕೆ ವಜಾಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಪಾವಗಡ ಅನ್ಯ ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು

ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಗಬೇಕಾದ್ದಿವೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಬಿದ್ದು ಬೇಸಾಯಮಾಡಿ ಬೀವಿ ಸುವ ರೈತರು ನಮ್ಮನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ ವೇಳಲು ಕೊಟ್ಟು ಕಳು ಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಬಿಲ್ಲು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಗಲೂ ಇದು ರೈತ ನಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರ ಮೇಲೆ ನೀವು ವಾಪಸು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರಿ. ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲಿಗಳ ಅನುಭವ ನಮಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹಾಕಿದ್ದಿರಿ. ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರ ಕೈಗೆ ರೈತರು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಹೊಗೆತೊಟ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ದ್ವೀರರಾ ಅದರಿಂದ ಏನೇನು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಬರಹ ಬಾಗದು. 1)0ಕ್ಕೆ 60 ಜನರು ಅವಿವ್ಯಾಪಂತರು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಬದರೈತರು ಹೇಗೆ ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ?

ಈಗಿರುವ ಮತ್ತಿಗಳು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದವೇರೆ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದರೆಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸುವುದಾದರೆ ಹಿಡಿ ಬಿತ್ತಿ ಬಂಡುಗ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತನ ಗತಿಯೇನು ! ದೇವರಹಾಗಿರುವ ರೈತ ವಿಧ್ಯಾವಂತನಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಬೆಳೆದರೆ ತೆರಿಗೆ, ಮೊಣಸಿನಕಾಯಿ ಬೆಳೆದರೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದರೆ ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ ! ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಾದ ಈರುಳ್ಳಿ, ಮೊಣಸಿನಕಾಯಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷನ್ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಯೂ ಇದರಿಂದ ಆಗದಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ರಾಮರುಗಳಿಗೆ ಫೀಸು ತೆತ್ತು ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೇರುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ? ಹಿಂದೆ ಎಚ್. ಎಸ್. ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವಾಗ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರತಿಭರಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಬರೆದು ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟರು. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ರೈತ ನೊಂದು ನಮ್ಮ ನೈರಾಗ್ಯ ದೂರುವುದಕ್ಕೆ, ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷನ್ ಯಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾವಂತರೂ, ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಅವನರದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡದೆ ಜನರು, ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಒಪ್ಪಬಹುದು, ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸುಪ್ರಸಂಗದ ತೀರ್ಮಾನ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮಗೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಐದು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟರು ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೆಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸ ಜಾಗೃತ ತುಂಬಿದರೆ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾನು

ಸಾರ ಯಾವ ರೀತಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ ಎಂದು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ತಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಅವಸರವಾಗಿ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಪಾಸಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಅವರ ಭಾವನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಕಷ್ಟವೇನು, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತುಂಬುವುದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಮುಗ್ಗುಟ್ಟು ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬರ್ಚು ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಬಹುದಾದ 2) ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಫಿಸು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಹಣ ಉಳಿಸಬಹುದೆಂದು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪುನಃ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಮನೋದಯ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಗೆಡ್ಡೆನು ಮೂಡಿಸಿ ತರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆದು ಸರ್ಕಾರ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂದು ಈ ಮನೋದಯಿರಲ್ಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಾಗ, ಬಡ ಸಂಸಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಸದಸ್ಯರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 1951ನೆಯ ಇಸವಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದನೆಯ ತಾರೀಖು ಹಿಂದಿನ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ರೈತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿ ಅವಿಧ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವಿಧ್ಯಾವಂತರಾದ ರೈತರು ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವಿಡಲು ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಗಮಾಸ್ತರ ನೆರವು ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಂಟರ ಸಂಬಳ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ! ಯಾರೂ ಈ ಮನೋದಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಜನಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ರೈತರ ಸಾಲ ಎಷ್ಟು, ಅವರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ವ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ರೈತರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಅನಂತರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪಡೆಯಲು ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು, 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಈ ಮನೋದಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಎಕರೆಯ ಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

“Commercial Crops” ಹಣದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯ ಬೇಕೆಂದು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾದರೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆದರೆ ಸಾಲದು, ಹಣದ ಬೆಳೆ (commercial crops or cash crops) ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಹಣದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದರೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದಾಗ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರಿದೂಗಲು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ (Economics of India) ಸಾರಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು, ಕಡರೇಕಾಯಿ, ಹೊಗೆತೊಟ್ಟು

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.)

ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಎಷ್ಟು ರಫ್ತಾಗುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ಆಮದು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಅಮದಾಗುವ ಅದೇ ಪದಾರ್ಥದ ಪೈಪೋಟಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡದೆ ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ತರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ.

ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾ ದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಲಬಾರಿನಿಂದ ಆಮದುಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೊರಗಿನವರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮಾರಾಟದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪೈಪೋಟಿಮಾಡುವುದನ್ನೂ ನಕ ನೋಡಬಹುದು. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್ನಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ತಗಲುವ ಬರ್ಚ್ (cost of production) ಕಡೆಮ, ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಅನುಕೂಲತೆಯಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ cost of production ಹೆಚ್ಚು. ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಇದೆ. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಅಳತೆಮಾಡಲು ಒಂದು ಬಳೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಳೆಯಿಲ್ಲ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ನುಗ್ಗಿದರೆ ಅಚ್ಚಿಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಫಜೀತಿ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲ ವೆಚ್ಚ ಅಂಚ್ ಮೆಷಿನ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ಧಮ್ಮನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಅದರಿಂದ ಆಗುವ ತೊಂದರೆ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ.

ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಅವೇ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಅದು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವವರನ್ನು discourage ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಮಾಲುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪೈಪೋಟಿಮಾಡಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ವರಮಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತತ್ವವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು, ದೇಶದ ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಹಿತವನ್ನೇ ರೈತರ ಹಿತ ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಂತಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ International Products ಆಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕಾಗಿ subsidy ಕೊಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರ ಮನೋಭಾವವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೆಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಕಾನೂನಿನ ಕಿರುಕುಳವಿದ್ದರೆ ಆ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊಗಳಿಸೋಪ್ಪು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ, ಇರಲಿಲ್ಲ ಪಿರಿಯಾ ಪಟ್ಟಣದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಹೊಗಳಿಸೋಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ penalty ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಂಜನಗೂಡು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ರೈತರು ಹೊಗಳಿಸೋಪ್ಪನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. Cash crops ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ food crops ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥದ ಕೊರತೆ ಇದ್ದಾಗ Cash crops ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ, ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೊಗಳಿಸೋಪ್ಪು ಬೆಳೆಯುವುದೇ ಬೇಡ, ಈ ಕಷ್ಟವೂ ಬೇಡ, ರಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ, ಜೋಳ ಬೆಳೆದರೆ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ, ಯಾರಿಗೂ ಕೈಮುಗಿಯುವಹಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊಗಳಿಸೋಪ್ಪು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನೇ ರೈತರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Commercial Crops ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಾರದು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಇದ್ದು ರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯೂ ತೊಂದರೆ ಆಗದೆ ಇರಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ by-products ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟೆರವುಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ನಾರು, ತೆಂಗಿನ ಕರಟ ಮತ್ತು ಎಣ್ಣೆ—ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಕಂಪನಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಮೈಸೂರುಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರನ್ನು Shareholders ಆಗಿ ಮಾಡಿಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಕಣವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ emotionನಿಂದ ಇಂತಹ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. Schedule para (2) Class I ಮತ್ತು Class IIನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅಂತರ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ.

ಅಲ್ಲ ಹೀಗಿದೆ:—

Class I :	Rs.
(a) not exceeding 6 acres..	Nil
(b) exceeding 6 acres but not exceeding 12 acres.	12
(c) exceeding 12 acres but not exceeding 18 acres.	15
Class II :	
(a) not exceeding 18 acres	Nil
(b) exceeding 18 acres but not exceeding 36 acres.	4
(c) exceeding 36 acres but not exceeding 54 acres.	5

ಇಷ್ಟು ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಅಂತರದಲ್ಲಿರುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. Exemption Limitನ್ನು 10 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಇಡುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. Accounts ಇಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ

ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ವಿ. ಮನಿಯಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ವ್ಯವಸಾಯದ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಿಳ್ಗೆ ವಿಪುಲ ವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಚರ್ಚೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಬಿಳ್ಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಾನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ೨-೩ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಮಾಡತಕ್ಕುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಇದನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮಾಡಿರುವ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ “ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಅವರವರ ಶಕ್ತ್ಯಾನು ಸಾರವಾಗಿ ಅವರವರ ವರಮಾನದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ವರಮಾನದ ಬಾಬುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ ವರಮಾನಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಕಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂತಹ ಅವಶ್ಯ ಕತೆ ಇದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಈ ವರಮಾನದ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿ ದ್ದೇವೆಯೇ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರು ವುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಂತು” ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಣ ವನ್ನು ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟುಪರಮುಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಆಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಹಕರಿಸಿ ಕೊಡ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಾದವಿವಾದ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಾ ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ವರಮಾನದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯವ ಸಾಯಿಗಾರರೂ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇದೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ತೆರಿಗೆ ಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಅವರು ಕೊಡುವುಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ದ್ದರು. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಎಲ್ಲಾ ಧಾಂಚಿಗಳೂ ಕೂಡ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕಡಿಮೆಯಾ ಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು. “ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ನಾನಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ, ನೀರಾವರಿ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲಿದೆ ಬರಬೇಕು” ಎಂದು, ಅವರು ಕೇಳಬಹುದು. ನಿಜ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾವು ಬುಣಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು

ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಾವುವೂ ಈ ದಿವಸ ಫಲಪ್ರದವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳೂ ರೈತನ ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಾದರೂ ರೈತನ ವರಮಾನವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣ ಅಥವಾ ತ್ರಿಗುಣಗೊಳಿಸತಕ್ಕಂಥ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನ ಜೀವನಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ Irrigation ಮತ್ತು Agriculture develop ಆಗಿ ವರಮಾನ ಉತ್ತಮವಾದಾಗ ರೈತ ನಿಗೆ ಒಂದು confidence ಬರುತ್ತದೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದಂಥ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ ಸಂಕೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ನಾಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಆಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥಾ ತೆರಿಗೆಗಳು ಬರುತ್ತವೋ ಎಂದು ಕಾದುನೋಡುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ Land Revenue Taxation ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಗಳು ಏನಾದವು ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ Land Revenue Resettlement ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗ ದಲ್ಲಿ introduce ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪರಿಣಾ ಮವಾಗಿ Survey ಮತ್ತು Resettlement ಆದ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು, ಇಲ್ಲವೇ ಕಡಮೆಮಾಡುವುದು ತೀರ್ಮಾನ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಸರ್ವ ಆದ ತಕ್ಷಣ ಆಗತಕ್ಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಲ ಅಥವಾ ಸರ್ವ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಲ ಎಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ introduce ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಆಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಯಾವ ನಿತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಷೆಫ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆ ಒದ್ದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಈ ತೆರಿಗೆ ಸೋರಿಯೂ ಬಿದ್ದರೆ ಆಗ ಧಾರಣವಾಸಿಗಳು ಬೀಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಹೊರಲಾರದಂಥ ತೆರಿಗೆ ಆಗಬಹುದು. ಈಗ Survey and Resettle- ment ಆದ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಬಹುದು ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಹೇಳುವುದಾ ದರೆ, ನೀರಾವರಿ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯಮಾಡುವಷ್ಟು ಭಾಗ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನೇರವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆನೂ ಅಗತ್ಯ ಸಹಾಯ ಬೇಕೋ ಎಂದರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುವ ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧನಗಳು ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರ ವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ರೋಗರುಜಿನಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಮನಿಯಪ್ಪ.)

ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಾರ್ಕಟ್ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತನು ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹದ್ದೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಬರ್ಚಿನ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಮತ್ತು ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಗತಕೊಡಲು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ಹೂಡ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿರೋಧತೆ ಹೊಂದಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಒರುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಅಜ್ಜನ ಸಿದ್ಧವಾದ ಹಕ್ಕು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಇರವು ರಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಬಿಡುಗಡೆ ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮನೂಬೆಯು ಅವಶ್ಯಕತೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಮನೂಬೆಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಟರ್ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ನ್ನು ವಿಧಿಸುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ರಾಧ ಬಂತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಕಂಡಾಗ ಆತನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ಆ ರೆಕ್ಯೂರರ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ತನಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಶಕ್ತಿಯನ್ನು ರೈತ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಇರಾಖೆಯವರೊಂದಿಗೆ ತಾನು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಜನರಲ್ ಇಂಟರ್‌ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜನರಲ್ ರೈತನಲ್ಲಿ ಆ ಇಂಟರ್ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ದವರಿಗೆ ಯಾವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ತಾವು ಈ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ರೈತನಾದವನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ, ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂ, ಬೆಂಡಾಗಿ, ಮನೆಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಬಳಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಆದಾಯ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕಾಣತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾವು ಆ ಜನರಲ್ ಇಂಟರ್‌ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಡತಕ್ಕವರಿಗೆ 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಈ ವಿನಾಯಿತಿ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು 5,000 ರೂ.ಗಳಿಗಾದರೂ ನಿರ್ಧರಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ತಾವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈಗ ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಖಾತ್ರಿ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ವಿನಾಯಿತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು, ಎಲ್ಲಿ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ್ದೋ ಅಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿರುವುದು ತೀರ ಆಸ ಮಂಜವಾಗಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಫೂರಾ ಅಪನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಯಾರೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ತಾವೀಗ ಈ ರೀತಿ ಅವರ ಮೇಲೊಂದು ತೆರಿಗೆ ಹೇರಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗತಕ್ಕಂಥ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪೋಲಿತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಜನಗಳು ಗಾಬರಿ ಹೊಂದಿವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಜನರಲ್ ಇಂಟರ್‌ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ತಾವು 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ತಾವು ಹೇಗೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿನಾಯಿತಿಯೇ ಸಾಕೆಂದು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿದರೋ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿನಾಯಿತಿ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಾದರೂ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

6-30 P.M.

ಇನ್ನು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ, ಮತ್ತು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೀಗ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ತಾವು ಯಾವ ಯಾವ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಏಷ್ಟೆಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದನ್ನು ಯಾವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಏನೇನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಪೂರಿತವಾದಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಾವು ಈ ಫುಡ್ ಕ್ರಾಪ್‌ಗಳು ಯಾವ ಯಾವವು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಹೋದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಹಾಗೆ ಈ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್‌ಗಳ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ರೈತನು ಯಾವ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದು ಹೋಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್‌ಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಈ ದಿವಸ ಮಂಡ್ಯ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ರೈತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅದೇಲ್ಲಾ ಹಿಂದೆ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾವು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್‌ಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ Money crops ಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಬೆಳೆಗಳು ಅದಲಿಬದಲಾಗಬಹುದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಇದು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಹಣ್ಣಿನ ತೋಟ, ಸೇಬು, ದಾಳಿಂಬ, ಇತ್ಯಾದಿ, ತೋಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಬರುವಂಥ ವರಮಾನ ಬಹಳವಾಗಿರತದೆ. ಆದರೆ ಹೂ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಬಡವರ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಈ ತೆರಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಬಿಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅನಿಮಿಯಾ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಮಾಸಯ್ಯ.—ಹೀಗೆ ತಾವೀಗ ಕೈಬಿಡಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಂಥ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾವ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬಹುದು, ಯಾವ ಬೆಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬಹುದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನೀಯಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಈ ಕಾಂಪೌಂಡಿಂಗ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹ ಎಷ್ಟು ಏಕರೇಷೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತನು ಈ ಹೊತ್ತು ತಾನು ಬೆಳೆಯುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬರ್ಚು ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೀಗೆ ತಾವು ಈ Cost of production ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ರೆಕೃಹಾಕೆ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಇವುಗಳ ಉತ್ಪನ್ನದ ಬರ್ಚು ಬಹಳ ಎದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ತಾವು ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಅಡಕೆ, ಕಬ್ಬು, ತೆಂಗು, ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೈತನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಬರ್ಚಿದೆ, ಆತನು ಈ ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಏನು ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೆಕೃಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಆ ರೈತನ ಒಟ್ಟು ವರಮಾನಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ಇತರ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವಾಗ ಅಂದರೆ ಜನಗಳ

ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ವರ್ಷವೂ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಡಿವೈಡೆಡ್ ಫಂಡ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಸುಲಭವ ತನಕ ಒಂದು ಫಂಡನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ರೈತನು ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತಾವು ರೈತನ ವ್ಯವಸಾಯದ ಸಾಧನಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಮತ್ತು ಆನು, ಎತ್ತು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಏರ್ಚನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು ತಾವು ಏಕೆ ಇವರಿಗೂ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬಾರದು? ಹೋಗಲಿ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಂಡವಾಳ ಕ್ಯಾಡರೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಇನ್ನೂ ತಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇದು, ಈ ವರ್ಷದ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದರಿಂದಲೇ ದೇಶವಾದ್ಯಂತವೂ ಜಾರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಆ ಹೋಗಲಿರುವ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಜನಾನು ಆವಾದಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬರ್ಚುಗಳು ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನಾಗ್ಯೂ ಪಕ್ಕಾ ಈ ಬೆಳೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಹಾಕಿರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಆದಾಯವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ಬರ್ಚುಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಬಿಡದೆ ರೆಕೃಕ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಾವು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲ ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳಿವೆ. ತಾವು ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಪಾರ್ಟ್ I ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟ್ II ರಲ್ಲಿ ಎಮೂದಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಒಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಬೆಳೆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದೆ. ಈಗ ಅನೇಕರು ತೆಂಗಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಬೆಳೆ ಯೊಂದನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇತರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕ್ಸ್‌ಡ್ ಕ್ರಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ಅಂದರೆ ಪೇಜ್ 40 ರಲ್ಲಿ "Provided that no agricultural income-tax shall be payable (1) on a total agricultural income which is less than Rs. 3,500 or . . ." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ Proviso ದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಜಾಯಿಂಟ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಗೆ 7,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ನಿಂಗರ್ ಹಿಂದೂ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಗೆ ಅಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿನಾಯಿತಿಯ ಎರಡರಷ್ಟು ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಹಂಗಾಯಿತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ 6 ಎಕರೆಗಳ ತನಕ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ 18 ಎಕರೆ ವರೆಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಪೂರಾ ಅನುಮಂಜವಾಗಿದೆ. ಹಣ ದ್ವಿಗುಣವಾದರೆ ಜಮೀನೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ದ್ವಿಗುಣವಾಗಬೇಕು. . . . .

Mr. SPEAKER.—That point has been stated by more than one speaker. It

(MR. SPEAKER.)

is equal to the money exemption that is given.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮಸಿಯಪ್ಪ—ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೇಷರ್ ಅಫ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅನಂತರ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನಿಗದಿ ಮಾಡ ಬೇಕಾದದ್ದು ತುಂಬಾ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಬ್ಬ ರೈತನು ಆತನಿಗೆ ಕಾಪಾಂಡಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟು ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ರೈತನು ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಿಂದ ಇದ್ದೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆತನು ಇದಕ್ಕಂಥ ಲೆಕ್ಕದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆ ರೈತನ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯವನ್ನು ಪತ್ತೆಗೆ ಶ್ವಾನುಭೋಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಆ ರವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನೂ ಹಾಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ರೈತ ಮತ್ತು ಪರ್ಸನ್ ಶ್ವಾನು ಭೋಗಿರು ಇಷ್ಟು ಜನರೂ ಸೇರಿ ತಯಾರಿಸತಕ್ಕಂಥ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ನಾವು ಅಧಿಕೃತವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನನ್ನು ಕೋರ್ಪಸ್ ಮುಂದೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ, ಆತನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಲು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಾಡಿದೆ. ಇದೇ ತರಹ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಇತರ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆ ತರಹ ಒಂದು ಪೀನಲ್ ಪ್ರಾಬಿಷ್ ಇರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನಿಫೈ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರ ಮೂಲಾಧಾರವಾದ co-operative farming ಪದ್ಧತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. Co-operative farming ಅಥವಾ collective farming institutions ಇದ್ದರೆ, ಅವಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗದೆ ಆ ಸಹಕಾರ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೈತರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವಂದಿಸುತ್ತ ಈಗ ಖೋತಾ ಬಿದ್ದಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಳು ಮಾತನಾಡಿ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ತಕ್ಕ ಈ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಮಸೂದೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೂ ಸಹ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದುದು, ಇದು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದುದೆಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಒಂದು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಜಮೀನಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ತರಿ ಜಮಾನೇ ಬುಖ್ತಿ ಜಮಾನೇ. ಬಾಗಾಯಿತು ಜಮಾನೇ

ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದಾದ ಅಂದಾಜು ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಇವೆರಡನ್ನೂ ವಿಧಿಸುವುದರಿಂದ ದ್ವಿಗುಣ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. Flat rateನ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಅಥವಾ basic tax ವಿಧಿಸಿ ಅನಂತರ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಒಪ್ಪುವ ವಿಚಾರ.

ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ, ರೈತರಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದರು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಜನವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ತೇಕಡೆ 8 ಅಥವಾ 9ರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲದವರ ಮೇಲೆ ಈ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದು ಕಾರಣೀಕರಣವೇ? ಇವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವೇ? ಹಳ್ಳಿಗಾರರು ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನೀವು ಅರ್ಥಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಎಲ್ಲ ಬರ್ಚುಗಳನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕಾದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥವರ ಮೇಲೆ ಈ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವೇ? ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವಸರವಾಗಿ, ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಡೀ ದೇಶದ ಒಂದು ರೀತಿನೀತಿ ಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಶೇಷ ತರಹವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಹ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಭಯಂಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಜನ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ? ರೈತರು ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. “ಅನೇಕ ತೆರಿಗೆಗಳು. ಭೂಸವ ಸೈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾನೂನುಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೊರಸಲ ಬಂದಾಗ Tenancy Bill, Land Revenue Revision, Ceiling Limit ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ರೈತನಿಗೆ ಮಿಸಲೋ? ಇನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಈ ತರಹ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ? ತಾವು ceiling limit ಬೇರೆ fix ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪುರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಯಾರಿಗೆ ಒಂದು guaranteed income ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಅಂಥವರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ರೈತನ ಮೇಲೆ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಇದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಪುನಃ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ವಾನುಭೋಗಿ ರ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಿರುಕುಳಗಳಿಗೆ ರೈತ

ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳುವುದೇ ಸಾಕಾಗಿದೆ ಇನ್ನು ಈ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದು ರೈತರ ಕೋಪತಾಪಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗು ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಾವು ನಮ್ಮ constituenciesಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳ ಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣಬೇಕು; ನಾವು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವರಮಾನದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕ ಬೇಕು ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದೀರೇ, ಸೆಕ್ಷನ್ 63ರ ಪ್ರಕಾರ composition ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೀರೇ, ಅದೇಲ್ಲ ಅಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನುಸ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೂರೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ Exemption limit ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಲಮಿಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ Income-tax ಹಾಕಬೇಕು. Income ಬಂದರೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಕಿರುಕುಳ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಿರುಕುಳ ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ Income-tax ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಕೈಗೆ ರೈತರು ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳದಂತೆ, ತೊಂದರೆಯಾದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಶಾಶ್ವತ ವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ನಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದಮೇಲೂ ಸಹ ಈ ಸಭೆಯವರು ಈಗ ತಂದಿರುವ Income-Tax ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ ಪಕ್ಷ ದಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸ ಬೇಕು. Income-tax Act ನಲ್ಲಿ earned income ಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. Income-tax Act ನಲ್ಲಿ ಒಂದು Insurance ಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿರುವ ಈ ಮಸೂನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. Schedule Parts I and II ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಈಗ ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯಸಭೆಯವರು ಒಪ್ಪಬಾರದು. ಈ ರೀತಿಯ ಹೆಚ್ಚು ದರದ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗು ದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮೊದಲನೆ ಐದು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಆರು ಕಾನೂನುಗಳಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಐರವಾವು ತೆರಿಗೆ ಅಂದರೆ, 50 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಮೂರು ಅಂಶಗಳಂತೆಯೂ ಇದೆ. ಅದೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ ವರಮಾನಕ್ಕೆ 4 ಅಂಶ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಈ ಷೆಡ್ಯೂಲನ್ನೂ ಸಹ revise ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲಿನ 2ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 6 ಎಕರೆ, 18 ಎಕರೆ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ fix ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. 3,500 ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು 7,000 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು limit fix ಮಾಡಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ಆರು ಎಕರೆ ಜಮೀ ನಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಯಾವುದಾದ ಬಾಬಿನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು limit fix ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ

ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತನ ಕಷ್ಟನುಬಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆಕೊಡು ತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದೇನೆಂದರೆ, ಅವನರವರವಾಗಿ ಇವೊತ್ತು ಇದನ್ನು ತಂದು, ನಾಳೆಯೇ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆ ಮರುದಿನವೇ ಇದು ಪುನಃ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಪಾಸ್ ಆಗಿ ಕಾನೂನು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಆತುರಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರುಗಳು, ಸಲಹೆಗಳು ವಗೈರಾ ಇವೆಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮೊದಲು ತಂದು, ಎಲ್ಲ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕಾದ ಕಾನೂನು. ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟು ಅವನರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಿಧಾನ ವಾಗಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲು ಈ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ತತ್ತ್ವದ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿಲ್ಲ. Details ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಇರುವುದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಬದಲಾವಣೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

*ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಒಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಶಾಸನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಶ್ವವಾದ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ, ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ವರನೇಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವವರು ಏನೇನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂಲತತ್ತ್ವ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ರೈತನಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದ ರಿಂದ ಹಣ ಹೇರಳವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ. ವರೂ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಶಾಸನದಿಂದ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ತರ ವಾದ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಸಹ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದೇನೇ ಇರಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ತಿಂಗಳಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಬರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ವನುಷ್ಠನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 3,600 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂಥವನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಡಿಕಾಸನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡದೆ ಸರ್ಕಾರ ದಿಂದ ಒದಗಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಒದಗಿದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ಅಂಶ. (Hear hear) ಒಬ್ಬ ರೈತ ಒಂದು ಎಕರೆ ತೆರಿ ಜಮೀನು ಅಥವಾ ಖುಳ್ಳ

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ಜಮೀನು ಇರತಕ್ಕವನು ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು, ಎರಡು ತಿಂಗಳು, ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ಆರು ತಿಂಗಳು ಆಗುವಷ್ಟು ದವಸವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಂಥವನು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು 15 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಸಹ ನಿರ್ವಿವಾದವಾದಂಥ ಅ.ಶ. It is a matter which is not disputable. ನಾನು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈತರಿಗಿಗಲೂ fundamental canons of taxation ತೆರಿಗೆ ಹಾಕ ಬೇಕಾದ ಮೂಲಭೂತವಾದ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆಂದ. ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ರೈತನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವನಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅಂಥವನು ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಧೈಯವು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ನೂಕುವಾದದ್ದು. ಈ ಸುದ್ದೇಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತುತ್ತೀರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

7 P.M.

ಇವರಿಂದ ಹೊರತಕ್ಕ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಜನರನ್ನು ಈಡುಪಾಡಬಹುದು. ಅದನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ, ಮೂಲತತ್ವ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ಹಣವಾಸಕ್ಕೆ ಈ ವ.ಸೂಮೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡಾಣಿ ಸರ್ವಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದ್ದರೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು; 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆಲ್ಲರೂ Slab system ತಂದು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೊಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಒಂದ. ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ತತ್ವಶಃ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಸಮತಾವಾದವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿರುವಾಗ, ಯಾರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ, ಯಾರು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ವರಪಾಸ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರು ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾರು ದುರ್ಬಲರು, ಯಾರಿಗೆ ಸುಪಾದನೆ ಇಲ್ಲ ಅಂಥವರು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬೇಕು ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಸಮತಾವಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದುದು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಈ ಸಮತಾವಾದವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಯಾರು ಸಮತಾವಾದದ ತತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದರೋ, ಅವರ ಮೂಲತತ್ವಕ್ಕೆ ಇದು.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಚನ್ನಗಿರಿ).—ಸಮತಾವಾದದ ತತ್ವವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಸಮತಾವಾದದ ತತ್ವಪ್ರಿಯರಿಗೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಈ

ಶಾಸನದ ತತ್ವ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಮಾಡುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಸಮತಾವಾದ ಸ್ವೀಕೃತರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇನು ಹೇಳಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. “ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಜೆಗಳ ವೇಲೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ; ಇದರಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ” ಎಂದು ಅಸು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಈ ವಿಷಯ ಹೊಗಳಿಕೆ ಪ್ರಚಾರವಾದಾಗ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರ ಬಹುವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಜನ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾವನೆ ಬರಬಾರದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೂ ಈ ಸಭೆಗೂ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿರುವ 16 ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪೈಕಿ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯಿದೆ. ತೆರಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 11-2-0 ಯಷ್ಟಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ 10-4-0 ಯಿದೆ. ಪೆಶ್ವಾನಲ್ಲಿ 10-2-0, ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 10-1-0, ತಿರುಪಾಂಕೂರಿನಲ್ಲಿ 9-8-1, West Bengal ನಲ್ಲಿ 9-1-0. ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 7-9-0, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 6-8-0, ಕೊಂಕಣದಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಾದರೋ ಕೇವಲ 6-5-0 ಮಾತ್ರ.

ಇದರಿಂದ ಅಸು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸತ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಗೂ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ದೇಶಕ್ಕೂ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri U. M. MADAPPA.—Per capita income differs from per capita tax.

Sri H. M. CHANNABASPPA.—Per capita expenditure on Social Services also I will give.

Per capita expenditure is 17'6. So, we have been taxing our people much lower than many of the other States in India.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರು ದೇಶಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ “ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಒಂದನ್ನೂ ಹಾಕಿರುವುದು ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಬೆಂಕಿಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇದೆ” ಎಂದು ತಪ್ಪುಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಜನ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಯಾರೇ ಹೇಳಲಿ, ಅವರದು ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೆ ಅವರು ಅಂಥ ಯಾವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೋ ಆ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ

ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿಯೂ, ಹಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ 'ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ' ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಶಾಸನದ ರಚನೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಒಂದು ಮೇಲೆ ರಚನೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡೋಣ; ಆದರಲ್ಲ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ತತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲಾ it is a matter of detail-ಯಾವಯಾವ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬದಲರ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಇಂದಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿ ಜನರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ತತ್ವವನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಿದಮೇಲೆ, ಯಾವಯಾವ ಕ್ಷಾಬಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷಾಬಗಳು ಜನರ ಹಿತಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂಥ ಕ್ಷಾಬಗಳಿಗೆ ಇಂಥಂಥ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಈ ಸಭೆ ಹಾಗೂ ದೇಶವೇ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥ ಒಂದು ಸಲಹೆ ನಾನು ಕಂಡಂತೆ ಅವರಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದೇನು? ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 'fishing in troubled waters' ಎನ್ನುವಂತೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಪಾಲಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ವಿಧಾಯಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ತತ್ವಾನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದೇ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ವಾದವಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಭೂಕಂದಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಆಕ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ತೋದರಮಲ್ಲನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ನಾನಾಘಡ್ಯವೀಸನು ಬಂದಾಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕನ ಶಿಸ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದಂಥ ಫಲನಲ್ಲ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಖರ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದು ಬುಳಿಕೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ರೈತನಿಗೂ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದನೇ ಎನಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ರೈತ ಪಡೆದಾಕ್ಷಣ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಇವೊತ್ತೆಲ್ಲಾ, ಅಪೊತ್ತೇ ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡೂ ಬಂದಿತು. ಈಚೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ರೈತರು ಬೆಳೆಯಲ ಬೆಳೆಯದಿರಲ ಎಕರೆಗೆ ಇಷ್ಟು, ಎಂದು flat rate ನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತನಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರಲ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಲ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ಥೂಲಗಳ, ಆಸ್ವತ್ರೆಗಳ, ರಸ್ತೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವಿರಲ, ಇವೆದಿರಲ, ಒಂದು ಗುಂಟೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ನಾಲ್ಕು ಣಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಂಕಿಯೇ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಒಂದಾಣಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದುವ ಅನೀತಿ ಕೂಡ ಈಗ ಇದೆ. ಇದು ಅನೀತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೋ ಅವನು ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಪೊಟ್ಟಿಮೊದಲನೆಯ ಹಂತ. ಮಾನ್ಯ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಮುಂದೆ ಅದು ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ತೆರದ, ನಾಲ್ಕು ತೆರದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಶಾಸನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ, ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ಶಾಸನದಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈಗಲೂ ಯಾರು 3,500, ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅಂಥವರ ಕೂಗಿದಮೇಲೆ ಎನಿಸಿ ಉತ್ಪನ್ನವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ, ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಇದು ತಗಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರ್ವವಿದಿತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಕಷ್ಟವೆಂದರೇನು? ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಷ್ಟವಿರಬಹುದು ನಿಸ್ಸ. ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಕಿರು ಕುಸುಗಳೂ ಆಗಬಹುದು. ಇತರ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದರೆಂದರೇ ಜನರು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಿದ್ಧಮ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ್ದೂ ವಾಸ್ತವಾಂಶ. ಇಂಥ ರೋಷದೋಷಗಳಿರುವುದರಿಂದ, ಇಂಥ ಕಿರುಕುಳಗಳು ಜನರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಶಾಸನ ಏನು ಮಾಡೀತೋ ಎಂದು ರೈತರು ಹೆದರುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಒಂದು ಸೂಚನೆ. ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದರು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎರ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಇಂಥ ಕಾನೂನು ತಂದರೇ ಎದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ!

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ತನ್ನಂಥ ಅರಿತವರು, ಮೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿರುವವರು ಯಾವ ತೆರದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಪ್ತ ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಭಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ತೆಗೆದು ಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರೇಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಂಥಂಥ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಸರೇಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಯೂ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಣೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಆ ರೀತಿ ನಿರಾಕರಣೆಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರ ವರದಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಮಾತೆಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಈ ಸಭೆಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಆಶಯವಾದರೂ ಆನಕ್ಷರಸ್ಥರಾದ ರೈತರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಜಾ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ಪ್ರಭುತ್ವ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಅಂಥವರು ಮಾತ್ರ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವ ವಿರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಜನತೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿನ್ನೆಯ ದಿನವೇ, ನಾನು ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದಾಗಿ ತಕ್ಕ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಅನೇಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವು ಎರಡು ಮೂರು. ಯಾವ ಯಾವ ಬರ್ಸು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಅವನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಭಾಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಉದಾರತೆಯಿಂದ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಬರ್ಸು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದರೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಅಂಥವರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿರಂಚೆ ಹೇಳಬೇಕು.

ಈ ವಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನಾತಿರಕ್ತಗಳೇನಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನಾನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has already taken 20 minutes.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Sir, I am touching on salient points only. Otherwise the country will go with the impression that the Congress Government is doing harm. Hon'ble Members on the Opposition have spoken in a misleading manner and they are saying that the poor man is taxed. I can definitely say that the taxation in Mysore State is 6½ per cent while in various other States the taxation is one and a half times more.

Sri J. MOHAMED IMAM.—May I know if the Hon'ble Member can refer me to any authorised book where this information could be found?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I invite the Hon'ble Member's attention to the Finance Commission's Report which is just published. I thought Sri Imam had seen it.

Mr. SPEAKER.—Yes, the Hon'ble Member may make his suggestions now.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Sir, as the Chair itself pointed out, since I am on the Select Committee, I do not like to go into details. I only wanted to disabuse the minds of the people from

an impression which is sought to be created that the Congress Government is trying to tax people who are already over-taxed. A wrong impression is sought to be created about this Bill which is proposed with a laudable object of implementing the idea of socialistic pattern of society. We do not want to tax a man unless he has got an income. Today, we are taxing a man although he may not have an income. We want to meet out equity and justice to the poor raiyat.

ಶ್ರೀ ಬಸಪ್ಪನವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. 18 ಎಕರೆಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಏಕರೇಜ್ ಮೇಲೆ ಪಡೆದಿರುವವರು ಲೆಕ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಫ್ಯಾಟರ್‌ಲೇಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಈಗ ಕೆಲವಕ್ಕೆ 54 ಎಕರೆ ಮ್ಯಾಗ್ನಿಟುಡ್, ಕೆಲವಕ್ಕೆ 36 ಎಕರೆ ಮ್ಯಾಗ್ನಿಟುಡ್ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಕಷ್ಟ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಮತ್ತು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮಾನ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕಿರುಕುಳವೂ ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪುನರಾರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲದಿರುವ ಬದವರನ್ನು ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಹಿರಿಯೂರು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಸೂದೆಯ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ರೈತರು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹೋಯಿತು, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡಿತು ಎಂದು ಬಹಳ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಜನರು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಯರುಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಏನೋ ಎಂದು ಭಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮಾದರಿ ದೇಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಣತರಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಡಾ|| ನಾಗನಗೌಡರು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವಾಗ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸುವ ಬೊಬ್ಬೂರು ಫಾರಂನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕೂಡ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೂಲಿ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ದಿನಸ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ರೈತರು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಮೇತ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ದುಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಲದೆ ಒದ್ದಾಡಿಕೊಂಡು ಕಷ್ಟಪಡುವುದರಿಂದ ಪಟ್ಟಣ

ವಾಸಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಅಹಾರಪದಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ! ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ದಿವಸ ರೈತರು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಒಂದು ಮಣ ಬೆಲ್ಲದ ಬೆರೆ 2 ರೂ. 8 ಆಣೆ ಆಗಿದೆ. ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷ ನಿರೀಕ್ಷೆ, ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ, ಆಲೆಮನೆ ಹಾಕಿ ಬೆಲ್ಲ ತಯಾರಿಸಿದರೆ ಅದರ ಬಹು ಸಹ ಗಿಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗಲೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ಬೆನ್ನುಮೊಳೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಚ್. ಎಸ್. ಫಾರಂ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರೈತ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಮತ್ತು ಅಭಿ ಸರುಗಳ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಯಾಂಶಭಾಗ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾವಂತರು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರವಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಸೂಲೆಯನ್ನು ಪುನರಾಲೋಚಿಸಿ ನೂಕುವಾದ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಜೀವನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಿರಾಶರಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು. ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲಿಂಗ್ ಐದು ಸೇರೂ ಕಾಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ಬುರ್ರಾನೆ ತೆರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ರೈತರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ ರೈತರಾಗಲಿ ಅನೇಕರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಎಕರೆಯಿರುವವರೂ ಕೂಡ ಕಬ್ಬು ಮುಂತಾದ ಒಳ್ಳೆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಏಕೆಂದರೆ ರೈತನಿಡುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಜನಾಂಗವೇದೆಯೇ ಅವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಈ ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೋಟಲುಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೋಟಲುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವಸೂಲಾಗುತ್ತದೆ. ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್, ಕಚೇರಿಗಳು, ಶಾಸನ ಸಭೆ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹೋಟಲುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ವಸೂಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಯಾರಿರತ್ತಾರೋ ಅವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೊತ್ತು ಹಾಕುವ ಹಳ್ಳಿ ಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರುಡುಕು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ

ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪುನರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲ ದಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದಮೇಲೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ದರಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪುನರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶತೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪನವರು ಸಮತಾವಾದದ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ವಿನಯ ಸೈಕಾಲಜಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸೋಣವೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮ ಹೊದಿರುವ ನರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಸ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮತಾವಾದದ ತತ್ವ ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾವೂ ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಮತಾವಾದದ ತತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲರೇ? ನಾನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಾತೆತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರುವ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನೆ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅರ್ಬು ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಹೊರಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ 3 ರೂಪಾಯಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ 4 ಆಣೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ 3 ಎಕರೆಯುಳ್ಳವರು ಸುಮಾರು 5 ಲಕ್ಷ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಬೆಳೆ ಸೇರಬೇಕಾಗಿ ಅಗದೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಲು ಸಹ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊರೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದಿವಸವೆಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತತ್ವ ಕೂಡ ಇದೇ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ತಂದಿರುವ ಕಾನೂನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಭಾವನೆ ಮಾಯವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಸಮತಾವಾದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಕೆಲವು ಹಣಕಾಸಿನ ಬೆಳೆಗಳೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಿಸಿದರೆಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಗಿ ಬತ್ತ ಮುಂತಾದುವುಗಳಂತೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಈರುಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದುವೂ ಸಹ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲವೇ? ಅನೇಕರು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಹತ್ತಿರ 40-500 ಎಕರೆ ಗದ್ದೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. 5 ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಬತ್ತ ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ ಅವರನ್ನು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಎಕರೆ ತೆಂಗು, 18 ಎಕರೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಡಿಸ್ಟಿಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬಾರದು. ಸಮತಾವಾದ ತತ್ವವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೇ ಆಗಲಿ ತನ್ನ ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಮೇಲ್ಮೈದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅನ್ನ, ಬಟ್ಟೆ, ವಸತಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇದ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಕೈರಾ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವುದು ಸಮತಾವಾದ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

7-30 P.M.

ಈ ರೀತಿ ಒಬ್ಬ ಒಂದು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ಲಕ್ಷಾಧೀಶ್ವರ ನಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಕೂಡದು, ಅದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ 9½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಇದು ಒಂದು ಹೊಸ novelty. ಇದನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳಿದರು. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ರೈತನ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನಕ್ಕರು. ಅವನು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವರ ಭಾವನೆ ಇರಬಹುದು. ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವವರೂ ಇರಬಹುದು. ಅನಾನುಕೂಲ ಇರುವವರೂ ಇರ ಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡ ಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ, ಇದು ಸಮತಾವಾದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ವರಿಗೆ ಮದ್ದುಬರಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಹಾಕಲಿ, ಇದನ್ನು ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಮಾಜ ವಾದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಬಾರದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾರಣ ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸಂದೇಹ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ಹಾಕಿದರು. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಕೂಡ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಅದೇ ರೀತಿ ಹೆಲ್ತ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಹಾಕಿದರು. ನಾರ್ತ್‌ನ ಮೈಲೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. 1913ರಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಹಾಕಿದರು, ಇನ್ನೊಂದು ಕೂಡ ಆ ಆರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹಾಕುವಾಗ ಇದ್ದಂಥ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಮತ್ತು ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಫ್ತಾಗಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಆ ಹಣ earmark ಮಾಡಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರು. ನಮ್ಮ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ನಾಳೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಬರಬಹುದು ಎಂಬ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ಜನಗಳು ಈ ಸೆನ್ಸನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ಏಳಿಗೆಯೇ ಆಗದೆ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ತಾವು ವಿಧಿಸತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಲು ಅವರು ಶಕ್ತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇದೇ ರೀತಿ ಪಾನ ನಿರೋಧಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೆಲ್ಫ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಕಡಿಯುವುದು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ

ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರದುತ್ತೀರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಬಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ನೆರವೇರಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಬೇಕಾದರೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಹಾಕಿ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಾರ್ವಕಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ತಾವೇನೋ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅವರಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊ ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೋ, ಇಂಥ ಅನೇಕ ತೆರಿಗೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರದೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋ ಗುತ್ತಿವೆ. ಅವರಿಂದ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಕೊಂಡಾರು? ಇನ್ನೊಂದು ವಾದ ಇದೆ, ಸ್ವಾಮಿ, ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ವರನ್ನು ತಾವು ಮಾತನಾಡಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಬಡಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? 1948 ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎರಡು ಮೂರು ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆದಿದ್ದೀರಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ 9½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದೂ ಕೂಡ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹ ಮಾಡಿ ಸಮತಾ ವಾದ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತುದ್ದ ಅಭಾಸ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಷ್ಟು ಕೂಡ ತರು ಳಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬರ್ತಾಗುತ್ತಿರುವುದೇನಾ ದರೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಬರ್ತಾಗು ವಷ್ಟು ಆಗ ತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಬಡಪಾಯಿ ನೌಕರರಾದ ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಂದು 5 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದಡ್ಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನು ತ್ತೀರಿ. ಅದೇ 500, 600 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಎ.ಎಸ್.ಪಿ. ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ, ಡಿ.ಐ.ಪಿ. ಮತ್ತು ಐ.ಜಿ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಮೊದಲು ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಇತ್ತು? ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟಿದೆ? ಮೊದಲಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದ ಪ್ರೋವಿಷನ್‌ನಲ್ಲೇ ಬಡ ನೌಕರರಿಗೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದೀವೆ ಎಂದು ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೇಳಿ, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್‌ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ? ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮಂತ ಮೊದಲ ಅಧಿಕಾರಿಗೂ ಒಬ್ಬ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ನೌಕರನಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ? ಅವರವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದ ಬರುವ ದಿಲ್ಲವೇ? ಕಡಿಮೆ ಕೊಡುವುದೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವುದೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—The Madras High Court Judge is paid Rs. 4,000. The Mysore High Court Judge is paid Rs. 2,000. In the case of the Public Service Commission also the pay is like that.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ justify ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ಸಮಾಜವಾದದ ಮೇಲೆ justify ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಮದ್ದು ಬೇಕು.

ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ, ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಮುಖ್ಯ. ಒಬ್ಬ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲಿಸ್ಟ್ 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದನೆಮಾಡ ಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ 2½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ಇದನ್ನು ಆನ್ಯಾಯಿಸುತ್ತೀರಿ? ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಸರ್ವರನ್ನೂ ಸಮಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು.

ಈಗ ಅಡಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದನ್ನು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾದೇಶಕ್ಕೆ 31 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಅಡಿಕೆ ಬೇಕು. ನಾವು 20 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. 11 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ನನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಆಮದಾಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸ ಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಇದೇ ರೀತಿ ಈ ಹೂತು ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಳ ದ್ವೀಪದಿಂದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಕೊಬ್ಬರಿ ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸುಮಾರು ಎರ್ಷಂಪ್ರತಿ 2 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ವರೆಗೂ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—But the Central Government and the Mysore Government are also taking interest and effective measures to increase production in all directions.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅದನ್ನೇ ನಾನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನು. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ, ನೋಡಿ, ಅವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಶ್ರೀ ಮತಿ ಬಿ. ಎಂ. ಸುಬ್ಬಮ್ಮನವರು ತಿಳಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಫಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಬರತಕ್ಕಂಥ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 3 ರಷ್ಟನ್ನು ತೆರಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ತಾವಿಗೆ ಆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನುಳಿಯತಕ್ಕ ಶೇಕಡ 70ರಷ್ಟು ಆದಾಯವೇ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ತಾವು ಹೊಚೇಲಿ ಮಾಲಿಕರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಆ ಹೋಟಲಗಳನ್ನು ಇದಲು ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥ ಕಟ್ಟಡ ಇತರ ಬರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಆ ಬಂಡವಾಳದ ಮೇಲೆ ಏನು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಅವರ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆನ್ಯಾಯತಕ್ಕಂಥ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ತಾವು ಹೀಗೆ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಒಂದು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವೀದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ತಪ್ಪಿಸಲು ಈ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹುಡುಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ರೈತನು ಮತ್ತು ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಗಲ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಇವರ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಂಪಂಚದಲ್ಲೇ

ಕೃಂಧ ನಾನಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ 17ರಿಂದ 22 ಇದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ 75ರ ಮೇಲ್ಪಡ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನೂಕ್ಕು. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕ್ಲಾಬ್ 2 ರಲ್ಲ (ಎಫ್) ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂನ್ನು ಸಂಪರ್ಕವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕ್ಲಾಬ್ (ಕೆ) ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:—

“(k) any interest paid in the previous year on any amount borrowed and actually spent on the land on which the agricultural income is derived:

Provided that the need for borrowing was *bona fide* having regard to the assets of the assessee at the time:

Provided further that the interest allowed under this clause shall be limited to six per cent on an amount equivalent to twenty-five per cent of the agricultural income from the land in that year;”

ಇದೇ ರೀತಿ ಆ ಬಡ್ಡಿಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಶೇಕಡ 6ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇರಬಾರದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಹೊರತು ಆ ರೀತಿ ಶೇಕಡ 6ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ತಾವು ಕಾನೂನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ! ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಎತ್ತುವಂಥ ಸಾಲ ಬೇರೆ ಬೋನಾ ಫೈಡಿ ಸಾಲವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನ್ಯಾಯ ಎಂದಂಥ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ರೈತನು ಎಂದೂ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಇಂಟರ್ನಾಷನಲ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರು ಕೂಡಿದತಕ್ಕಂಥ ಮೊಬಲಗಿ ನಲ್ಲಿ 1/6 ಭಾಗಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಏನಾಯಿತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಏನಾಯಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲೇಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿ ಆ ಪ್ಲಾಂಚೇಲಿ ಪನ್ನಿನವರಿಗೂ ಕೂಡ ಏನಾಯಿತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಇನ್ನೂ ಆ ಸಲಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯವರ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನಿನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಎಫ್‌ಗಡಿ).—ಸ್ವಾಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಶೀಲನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನಂತರವೇ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟು ಆದಾಯಕರವಾದ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಮನೂವೆಯ ರೂಪರೇಷೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಮನೂವೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ತಂಬಿ ಕಿರುಕುಳ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅದ ಕಾರಣ ತಾವು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.)

ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಗೆಳೆಲ್ಲಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಒಂದಮೇಲೆ ರೈತರಿಗಲ್ಲಾ ಕುಂಭಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ದೇಶದಂತೆವೂ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಕೆರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಿರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ ರೈತರ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿವಳಕೆಯುಳ್ಳ ಜನಾಂಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನೂರಾರು ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ದುಡ್ಡು ಬೇಕು ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಮನೋದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳುವಾರೋ ಅದು ನನಗೆ ಅಥವಾ ತಪ್ಪೇ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಗೋಜಿಗೆ ನಾನೀಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಟೀಕೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಎಂದೂ ಬಾರದಿರುವಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಮಹಾಜನರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ದೊಡ್ಡಂದೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಲೋಪಮೋಷಗಳೇನು, ನ್ಯೂನತೆಗಳೇನು, ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗಾಗತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರು ಈ ಇತರಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಡಬೇಕೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೂ ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ಯಾಪುಗಳಿಗೂ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ನಾನೀಗ ಹೊಸರೂಪದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಇದು ತುಂಬ ಆಶಾದಾಯಕವಾದಂಥ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇನೋ 25 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ವರವಾಸ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಪೆಟ್ಟುಗಳು ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತಿವೆ. ಜನರು ತಮಗೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ 'ಇತರಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್' ಎನ್ನುವ ಪದ ಮಾತ್ರ ಇರಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಇಡಬೇಕೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಲೆಕ್ಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಪೂರಾ ಕಷ್ಟತರವಾದದ್ದು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬಂದಿರುವ ರೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಜನಗಳು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ

ವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವಾಗಿ ಕೆರೆ, ರಸ್ತೆ, ಬಾವಿ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಟಲು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ವರವಾಸ ತೀರ ಅಗತ್ಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹೀಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಆಗಬಾರದು. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ರೈತರು ಸಾಲಸೋಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮಾರಾಟಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಹೀನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಜೊಟಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಸಾಚಾ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಜೊಟಿರಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತೆರಿಗೆನಕಾಯಿ ಬೆರೆ ಮೊದಲು 300 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದದ್ದು ಈಗ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮಗಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕರವಾದದ್ದು. ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಇದುವರೆಗೂ ಈ ಮನೋದೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಂದಿರುವ Agricultural Income Tax ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾಯವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪದಸರಣಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಠಿಣ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ತಮ್ಮ ಮನೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ಪದಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ Income-tax ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬೇರೆ ರೂಪಾಂತರ ಗೊಳಿಸಿ ಇಂಥಂಥವರು ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಿಸಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಪೀಕರ್ ಸಾಹೇಬರು ನಾಲ್ಕೈದುಸಲ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಪದ ಸರಣಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಎಂದು ವಿನಯ ದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು) ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಅರಿತರೆ ನಾವುಗಳು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸೇರುತ್ತೇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಾವೆಲ್ಲ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಹಿತ ಸಾಧನೆಯಾಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವನ ಹಿತಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸಮತವಾದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಇದೆಯೇ ಮತ್ತು ಆರೀತಿ ಇದ್ದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಕೋರಿಸಿ ಎಂದು Challenge ಮಾಡಿದರು. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವಾಗ Socialistic pattern of society ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಬಡವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಬಲ್ಲದರಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಅಂತರ ಕಡಮೆಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಬಲ್ಲದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಡವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಇರಬಹುದಾದ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಿದ್ದರೆ ಸಮತಾವಾದದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಇದನ್ನು ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು ವಾದಮಾಡುವಾಗ 3,500 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದಲ್ಲರತಕ್ಕವರಿಗೆ ವರಮಾನ ಜಾಸ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ವರಮಾನವನ್ನು ರೈತರ ವರಮಾನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರದೇ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆ ವಾದದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅಷ್ಟು ತಿರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗಿನ್ನಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ವರಮಾನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಸಾರ ನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೀತಿ ಮತ್ತು ತತ್ವವಿದೆ. Ceiling limit fix ಮಾಡುವಾಗ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನಮಾಡಲು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ಬಿಡೋಣ. ಈ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾತಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಾವರಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಾವುಗಳು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಾರಿಗೂ ಹಿಂದೆಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸೋಣ.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು scrutiny ಮಾಡುವಾಗ ಇದರಿಂದ ಅಗಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು, ರೈತರಿಗಾಗುವ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಈ ಬರ ಶಾಸನವಾದಾಗ ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾದ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ ಯುಂಟಾಗಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಹೈಕಿ ಹಲವು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಶಾಸನ ಮಾಡಿರುವಾಗ

ಮಾದರಿ ಮೈಸೂರು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂಥ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಬರ ಶಾಸನವಾಗದಂತೆ ಹೊಡತಕ್ಕೆ ವಾದಸರಣಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ತಮಗಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ Planning Commissionನವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ adviceನಲ್ಲಿ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನದ ಮೇಲೆ ಸಹ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನೋಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ಇರುವಾಗ State ಮತ್ತು Centre ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾವುದನ್ನೂ ಸಹ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. Central Planning Commissionನವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ advice ಪ್ರಕಾರ Income-tax Billನ್ನು ಒಂದು ಶಾಸನ ಮಾಡಿ, ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, agricultural income ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತ ಇರುವಾಗ ನಾವು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಉಚಿತವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ per capita taxation 6'5 ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ನಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನಿರುತ್ತಾಹವನ್ನು ಜನಕಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟುಹೇಳಿ, ವಿವರಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಇದನ್ನು ಶಾಸನ ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

8 P. M.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ (ಬೇಲೂರು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮತಾವಾದ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕಾರ್ಯತಃ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಏನೇನೋ ಸಣ್ಣ ಫಟ್ಟು ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡತಕ್ಕ ಜನ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅವರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು, ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದರೆ ಇದರ ರಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಿತ್ತು ಏನೇನೋ ಮಾಡುವಂಥ ಜನ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಈಗ ಸಮಾಜದ ಸಮತಾವಾದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗದೇ ಹೋದರೆ, ಖಂಡಿತ ಬಡವರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ.)

ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಎನ್ನೆಯಿಂದಲೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನರ ಮೇಲೂ ಇದು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಾದ ಏನೂ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಜಮೀನ್ದಾರರು ತಮಗೆಲ್ಲ ಪೋಟುಕೊಡದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಭಯದಿಂದ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಏನೋ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರರೇ ಪೋಟು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ನೋಡಿ ಪೋಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. 21 ವರ್ಷ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲರೂ ಪೋಟುಮಾಡಬಹುದೆಂದಿದೆ. 10-15 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಜಮೀನಿರತಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಸಮತಾ ವಾದವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮ.ಬಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಂದೆಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಸಮತಾವಾದ ತತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಾದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರೇ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂದು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತಂದು ಇದುವರೆಗೆ ಹಿಂದಿನವರು ಏನನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಸಮತಾವಾದವೆಂದು ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಮತ್ತು ಅವಡಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಗಿದ್ದಾರೋ ಅದರ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಈಗ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ತಳಹದಿಯಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರೂ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದವರೇ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೂರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಸಮಾಜವಾದದ ತತ್ವವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೂ ತಮ್ಮ ಮೈಯ ಮೂಳೆ ರಕ್ತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ಅವರಿಗೂ ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಘನಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಕೂಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ತೊಂದರೆ ಬರದ ಹಾಗೆ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಾಟುಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸಭೆಗೆ ತಂದು ಬೇಗನೆ ಮಂಜೂರುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ಆಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಆಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಹು ಕಾಲ ಈ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲಾಂತರವಾದರೂ ಕೂಡ ಕುಳಿತು ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಶುಭಸೂಚನೆ. ದೇಶದ ಅಗುಹೋಗುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿದ್ದು, ಅನೇಕ ಯೋಜನೆ ಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಸಾಕ್ಷಿ.

ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅಂತ ಗಳೇನೂ ನನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಕೂಡ ನಾನು ಸಮಂಜಸವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭವಲ್ಲೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಫುನ: ಉತ್ತರವೇ ನಾದರೂ ನಾನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ವಾದಗಳನ್ನೇ ಫುನ: ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ನನಗೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಚಿಂತೆಯಿದೆ. ಅನೇಕಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ನಾನು ಏನು ವಾದವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟೆನೋ, ಆ ವಾದವನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡದೆ ತಪ್ಪು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಭಾವನೆಗಳಿದ್ದುಪೋ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ನಾನು ಹೇಳಿದ ವಾದದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದಕಾರಣ ಅವರು ತಮ್ಮದನ್ನೇ ಹೇಳೋಣ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವಿವರಣಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು. ಈ ತೆರಿಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬಹುದೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ನವರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರು ಶೇನೂರಿನಿರತಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ವರದಿಗಳಿಂದ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಹೇಳಿರುವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು 20,000 ದಿಂದ 30,000 ದಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರನ್ನು ಏಕಮಾರು 80 ಲಕ್ಷ ಜನರ ಪೈಕಿ, ಇದು ಬಹುಶಃ 20,000ಕ್ಕೆ ಮೀರಿ 30,000ಕ್ಕೆ ಒಳಗಿರತಕ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು, ಹುಚ್ಚಿಗೌಡರು ಇಂಥವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಅವರು 'ಏನಪ್ಪಾ, ಕಾಟಬಂತು' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೊಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅದು ಕ್ಷಮಾ ಹೆವೇ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಚನ್ನಗಿರಿ).— ಎಷ್ಟುಮನೆಗಳು ಒಡೆಯುತ್ತವೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಒಡೆದರೂ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮತಾ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿರುವಾಗ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ದಿನ ಸರ್ಪೂರ್ ಚರ್ಚೆಯಾದಾಗ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಭಾಷಣಮಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾನೇನೂ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪಂಥ ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ. ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡಿ ಅವು ಸುಗಮವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ

ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಆ ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆರಾ ಈ ವಿಷಯವೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಕೆಲಸ ಸುಗಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ದೇಶಾಭಿಪ್ರಾಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಬೇಕು, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಆ ದೊಡ್ಡ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸಭೆಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡಿ ಈ ವಿಷಯ ಈ ಮನೋಧನೆಯನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Agricultural Income-Tax Bill, 1955, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Motion to refer.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, I move :

"That the Mysore Agricultural Income-Tax Bill, 1955, be referred to a Select Committee consisting of the following members with a direction to report by the 18th April 1955 :

Sri Kadidal Manjappa, Srimathi B. L. Subbamma, Sri C. H. Lingadevaru, Sri A. Bheemappa Naik, Sri R. Chennigaramiah, Sri M. Madiah, Sri H. M. Channabasappa, Sri N. C. Nagiah Reddy, Sri S. R. Nagappa Setty, Sri B. Narayanaswamy, Sri N. Huchmasty Gowda, Sri S. Srinivasa Iyengar,

Sri B. P. Nagaraja Murthy, Sri B. Rachiah and the mover."

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Agricultural Income-tax Bill, 1955, be referred to a Select Committee consisting of the following members with a direction to report by the 18th April 1955 :

Sri Kadidal Manjappa, Srimathi B. L. Subbamma, Sri C. H. Lingadevaru, Sri A. Bheemappa Naik, Sri R. Chennigaramiah, Sri M. Madiah, Sri H. M. Channabasappa, Sri N. C. Nagiah Reddy, Sri S. R. Nagappa Setty, Sri B. Narayanaswamy, Sri N. Huchmasty Gowda, Sri S. Sreenivasa Iyengar, Sri B. P. Nagaraja Murthy, Sri B. Rachiah.

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Under Rule 56 of the Rules of Procedure, the Chief Minister and the Minister for Law will also be members of the Select Committee.

Under Rule 57(1) I appoint the Chief Minister as the Chairman of the Committee.

The House will now rise and meet at 12 tomorrow.

The House adjourned at Fifteen Minutes past Eight of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on the Friday, 15th April 1955.